

A woman with blonde hair, wearing a purple hat with a large bow and a red and green striped dress, is holding a black lace fan in front of her face. The background is a dark red wall with a subtle floral pattern.

Déryné

magazin

A színház visszavár

Példaértékű
szakmai összefogás

Déryné Fesztivál

Interjú Halász Jánossal
és Kis Domonkos Márkkal

Színház mindenkinek

Márkaépítés

Déryné

program

TARTALOM

<i>HÍREK</i>	<i>12</i>
<i>GONDOLOK RÁD</i>	<i>22</i>
<i>DÉRYNÉ FESZTIVÁL</i>	<i>30</i>
<i>A SZÍNHÁZ VISSZAVÁR</i>	<i>44</i>
<i>SZÍNHÁZ MINDENKINEK</i>	<i>62</i>
<i>DÉRYNÉ TÁRSULAT</i>	<i>64</i>
<i>BARANGOLÓ</i>	<i>80</i>
<i>DÉRYNÉ TÁRSULAT ELŐADÁSAI</i>	<i>88</i>

www.deryneprogram.hu

FEKETE PÉTERKULTÚRÁÉRT FELELŐS ÁLLAMTITKÁR
EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**KEDVES OLVASÓ!**

*„Megvizsgálni, meggondolni, számí-
gatni, mérlegelni: szükséges műve-
letek – bizonyára azok. De aztán el
kell határoznunk magunkat, s cse-
lekednünk kell, anélkül hogy sokat
törődnénk, honnan fúj a szél, és mi-
lyen felhők vonulnak.” (Liszt Ferenc)*

Az elmúlt bő másfél esztendőben kijutott a világnak a felhők vonulá-
sából. A világjárvány hirtelen jött,
készületlenül ért az életünk minden
színterén - pillanatok alatt zökken-
tett ki mindent a megszokott ke-
rékvágásból. A kezdeti sokkot kö-
vetően a helyzet elemzése, majd a
kihívásokra adható lehetséges vá-
laszok keresése hasonló gyorsasá-
got kívánt mindnyájunktól, hiszen
helyt kellett állni mind személyes
életünkben, mind hivatásunkban.

Párhuzamosan több irányú gondol-
kodásra volt szükség. Az ágazat pan-
demiás átállását meghatározó alap
felismerés elemi erejűnek bizonyult:
az emberek nem maradhatnak kul-
turális élmények nélkül. A művészet

léleknemesítő és gyógyító hatása a
mi életünkben még soha nem volt
ilyen kézzelfogható: az otthonaikba
szorult, szorongó családok beszű-
kült világát váltak hivatottá tágitani
mindazon kezdeményezések, ame-
lyek átmentették a csodát a jelenlé-
ti helyszínekről a privát szféra falai
közé. Az online teret elárasztották a
felvételről vagy egyidejűleg követ-
hető produkciók és tartalmak - ta-
lán nincs olyan művészetkedvelő, aki
ne talált volna ízlésének megfelelő
élményt a virtuális világban. Virtuá-
lisan - de az éterben valódi alkotó-
munkával kapcsolatba kerülve: végső
soron nem nélkülözve tehát az em-
beri, személyes kontaktus varázsát.

Az online tér elfoglalása azonban nem nyújthatott tökéletes megoldást a művésztársadalom egésze számára - mentőövre volt szükség a felkérés és munka nélkül maradtak számára. Ennek felismerése hívta életre - az általános központi intézkedéseken túl - a rendkívül sikeres *Köszönjük, Magyarország!* programot. A látogatók, a közönség elmaradása és az otthoni munkavégzés időszakos kényszere miatt teljesen más típusú működésre kellett átállnia az intézményrendszernek is - ezen újszerű modellek elemzése és bemutatása a jelen és a jövő feladata. Már most elmondható azonban, hogy színházaink, közgyűjteményeink, művészegyütteseink, alkotó közösségeink és műhelyeink remekül vizsgáztak: alkalmazkodtak és újítottak.

Minden művészeti ág, kulturális szakterület a maga módján kereste a kiutat - és ebben az útkeresésben a kreativitás, valamint az összetartozás intenzív megélése rengeteg rejtett kincset hozott felszínre. Megszámlálhatatlan fantasztikus ötlet, rendhagyó kezdeményezés született - a művészek, alkotóközösségek valósággal lebilincseltek a hálás befogadókat a bennük rejlő hittel, akarattal és bizakodással. Hosszú időbe telik, mire tudatosítjuk: valójában egy jelentős korszakváltás zajlik,

melynek mi magunk is alakítói lehetünk-lehetünk. A járvány végleges elmúltával a világ - annak részeként pedig a kultúra - soha nem lesz már ugyanolyan, mint előtte volt. Alkalmazkodás, az egymás iránti bizalom megélése, rugalmasság, felelősség és merész jövőkép - új értelmet nyertek. Derengeni kezdett, majd bizonyossá vált: a veszélyhelyzet tanítónk is egyben, a kényszer lehetőség is, a fizikai korlátok pedig a szellem és a lélek erejével gyengíthetők.

Hogy miként sáfárkodunk a megszerzett tapasztalattal, új tudásunkkal, hogyan építünk jövőt belőle, mit viszünk tovább és milyen tanulságokat vonunk le - rajtunk áll. Hiszen munkából küldetés lett, művészetből orvosság, alkotásból közösségformáló erő, bezártságból pedig nyitás a világra.

Fekete Péter
kultúráért felelős államtitkár
Emberi Erőforrások Minisztériuma

ÚT A NÉZŐKHÖZ

Amikor 2020-ban a magyar kormány támogatásának köszönhetően újtúra indítottuk a Déryné Programot, még nem tudhattuk, hogy olyan időszaknak nézünk elébe, ami a magyar színháztörténetében ritkán fordult elő.

A koronavírus-járvány alapvetően befolyásolta az előadóművészet kibontakozását, a szigorítások és az óvatosság világszerte béklyót tett a színészek lábára, márpedig szomorú látványt fest egy leláncolt vándortársulat. Hiába fordultunk tanácsért az élet tanítómesteréhez, a történelem sem segített. Ha megnéztük, hogyan élte túl a színháztörténet az 1918-19-es spanyolnáthajárványt, nem lettünk okosabbak. Bezárásokkal, egyéni és társulati drámákkal, bizalomvesztéssel, hisztériával – és persze a túlélést segítő humorral. A kor szórakoztató lapja, a Színházi Élet a sok fájdalmat nevetéssel próbálta legyőzni:

*„Minthogy ebben nem ő a hibás /
Történjen bármi, / Nem a színházat,
/ A spanyoljárványt kell bezárni.”*

Az elmúlt két évben nekünk is gyakran az arcunkra fagyott a mosoly, de hiszünk benne, hogy sosem volt még akkora szükség a személyes találkozásokra, mint manapság. A Déryné

Program rengeteg küzdelemmel és rugalmassággal válaszolt a pandémiára, és amikor e kórság engedte, teljesítette küldetését: a magyar nézők szolgálatát. A mögöttünk hagyott, korlátozásokkal és aggodalmakkal teli évben több mint hatszáz előadást tartott a Déryné, amiért jár a köszönet minden művészeknek, dolgozóknak, a programot vezető Kis Domonkos Márknak – és persze mindenképp a közönségnek.

Amikor a társulat névadója az 1870-es években visszaemlékszik a magyar nyelvű színháztörténet kezdeteire, hosszan ecseteli, miként uralkodott a pesti utcán és a színpadon a német nyelv, s hogy ezzel szemben ők hogyan küzdöttek anyanyelvükön:

„Mi azonban csak folytattuk a mi szerény, kis helyiségünkben játékainkat”

írta Déryné Széppataki Róza. A mai globális hangzavarban éppen ekkora szükség van arra, hogy minőségi előadásokkal, a saját nyelvünkön szóljunk a magyar közönséghez. Bízom benne, hogy a Déryné Program az előttünk álló esztendőben is utat talál a nézőkhöz.

Vidnyánszky Attila
Kossuth- és Jászai Mari-díjas rendező
a Déryné Program kezdeményezője

VIDNYÁNSZKY ATTILA

KOSSUTH- ÉS JÁSZAI MARI-DÍJAS RENDEZŐ
A DÉRYNÉ PROGRAM KEZDEMÉNYEZŐJE

KIS DOMONKOS MÁRK

JÁSZAI MARI-DÍJAS SZÍNműVÉSZ
A DÉRYNÉ PROGRAM IGAZGATÓJA

A SZÍNHÁZ VISSZAVÁR

A Déryné Program mind misszióját, mind komplex működését tekintve rendhagyó a magyar kulturális színtéren. Az indulástól eltelt időszak – melyben a Déryné Program szárba szökkent – szintén rendhagyó, mint mindannyiunk valóságát, hullámok szabdalják.

Emberről próbáló kihívás volt a színházi szakmának is a bizonytalan ideig tartó várakozás. A bennünk rekedt alkotó energia ugyan folyton új utakat keresett, de a nézőkkel való fizikai találkozás nélkül nem tudott a színház igazi csodája létrejönni. Mégis a pandémia állította kihívásra a színház eszközeivel, az összefogás erejével, és az alkotás bátorságával válaszoltunk. Többek között, így született meg *A színház visszavár* kampány, melynek üzenete túlmutat a járvány okozta válságon, egyetemes értéket fogalmaz meg.

Számos tapasztalattal lettünk gazdagabbak az elmúlt évben, de mind közül a legjelentősebb és számomra legfontosabb, hogy a színház, a közösség, a lelki feltöltődés iránti vágy erejét még egy ilyen hatalmas külső kényszer sem képes leépíteni. Az újraindulást követő találkozások ennek mementói.

Így ezzel a plusz töltettel is felvértezve, bátran nézünk a jövőbe, sok tervet készítettünk, s bízunk benne, hogy sok-sok örömteli élményt tudunk majd a közönséggel közösen megélni országszerte!

Színház mindenkinek!

Kis Domonkos Márk
Jászai Mari-díjas színművész
a Déryné Program igazgatója

A DÉRYNÉ PROGRAM

A Deryné Program olyan hiánypótló kezdeményezés, amelyet a kulturális kormányzat hívott életre. A Deryné Program elsődleges célja a minőségi színházi kultúra eljuttatása a kistelepülésekre, valamint azokra a területekre, ahol a kultúrához való hozzáférés lehetősége korlátozott. A minőségi színházi produktumok széles körű utaztatásával és anyagi támogatásával a kultúrához való hozzáférés pénzügyi és földrajzi akadályait hivatott leküzdeni.

A program egyszerre támogatja:

- az alkotókat, a már kész produkciók megvásárlásával, valamint új előadások létrehozásának finanszírozásával,
- a befogadó intézményeket az előadások jelképes összegért történő kiközvetítésével,
- illetve a lakosságot, a nézőket, mivel az előadások ingyenesen vagy maximum 200 Ft-os regisztrációs jegy megvásárlásával tekinthetők meg.

A program stratégiájához tartozik, hogy elindítson egy öngerjesztő folyamatot is, melynek alapja a minőségi színházi előadások iránti igény megteremtése, növelése, hogy idővel erősítsük a minőségi kultúrafogyasztás piaci alapjait.

A program megvalósítása során eddig nem tapasztalt összefogást várunk a színházművészet hazai és határon túli szereplőitől, hiszen a Deryné Program feladatellátása közös kulturális misszió, melynek jelmondata:

„Színház mindenkinek!”

ORSZÁGJÁRÁS

Az Országjárás alprogramba az alkotók és a potenciális befogadók jelentkezését várjuk. A beérkezett jelentkezéseket a Deryné Program szakmai bizottsága értékeli, majd létrehoz egy előadáslistát, amelyből a programba regisztrált befogadó intézmények választhatnak. A megvalósuló vendégjátékok költségeit jelentős mértékben fedezi a program.

A kultúrában történő részvétel a személyes fejlődésnek és az életminőségnek is fontos összetevője. A Deryné Program aktív szerepet vállal abban, hogy a teljes magyar lakossághoz eljusson a minőségi színházi kultúra.

Az alprogramba való nevezést azoktól az állandó-, vagy produkcióra szerződött társulattal működő intézményektől, egyéni alkotóktól várjuk, amelyek minőségi színházi előadásokkal rendelkeznek, és örömmel részt vennének ezeknek az országos utaztatásában. A jelentkezéseket a szakmai bizottság, az általa felállított szempontrendszer alapján értékeli. Fő irányelvek a szakmai színvonal, a könnyű utaztathatóság, valamint prioritást élveznek a magyar szerzők műveiből készült, közösségépítő üzenettel bíró előadások, ezen felül megvizsgálják a produkció költségének realitását. A szakmai bizottság végül egy műfajilag sokszínű előadáslistát hoz létre, amelyből a programba regisztrált befogadó intézmények választhatnak.

Ezt követően kollégáink, szakmai kritériumok alapján, egyedi elbírálással kötik össze a befogadó helyszíneket a produkciókkal. Az Országjárás alprogram munkatársai a produkciószervezés és lebonyolítás minden elemében tevőlegesen részt vesznek, koordinálva és segítve a folyamatokat.

BARANGOLÓ

A Barangoló alprogram célja, hogy lehetőséget és szakmai támogatást nyújtson fiatal, pályájuk elején lévő előadóművészeknek és kőszínházi struktúrán kívüli művészeti társulatoknak, alkotóközösségeknek ötleteik megvalósításához.

A fiatal alkotóközösségek helyzetbe hozása finanszírozással és mentorprogrammal történik, lehetőséget teremtve a résztvevők számára a nevük és a munkájuk szélesebb körben való megismertetésére. Az alprogramra jelentkezni saját előadástervvel lehet, melyek közül a szakmai bizottság és a mentorok válogatják ki a programba bekerülőket.

A bekerült jelentkezőknek a Deryné Program biztosítja a próbafolyamatra vonatkozó költségeket és projektenként egy mentort, aki végigkíséri a megvalósítás folyamatát.

DRÁMAÍRÓI MŰHELY

A Barangoló Drámaírói Műhely célja, hogy lehetőséget és szakmai támogatást nyújtson fiatal, pályakezdő szerzők számára drámaterveik megvalósításához.

A műhelybe saját dráma-konceptciókkal tudnak jelentkezni a fiatal és pályakezdő szerzők. A szakmai bizottság és a mentorok leadott koncepciók és a legalább 10 - legfeljebb 15 oldalas megírt jelenet alapján választják ki a műhelybe

bekerülő alkotókat. A kiválasztott drámaírókat a program havi rendszeres támogatással és egy-egy kijelölt menttorral segíti abban, hogy elkészítsenek egy-egy egész estés drámát.

VÁNDORSZÍNHÁZ

A Vándorszínház alprogram kiemelt feladata a kis lélekszámú, kulturálisan elszigetelt települések felzárkóztatása és utógondozása. Emellett előtérbe helyezi a Deryné Társulat saját előadásainak, valamint fiatal színművész-növendékek vizsgaelőadásainak utaztatását.

Küldetésünknek tekintjük:

- a magas színvonalú színházi előadások biztosítását,
- a közösségépítést,
- és a kulturális fogyasztási szokások kialakítását, bővítését.

Ezek eléréséhez egy-egy alkalommal több programmal is ellátogatunk a településekre. Napközben meseelőadást láthatnak az érdeklődők vagy interaktív gyermekprogramban vehetnek részt, este pedig a felnőtt korosztályt szólítjuk meg. Állandó helyszíneink közé tartoznak az Erzsébet Táborok is.

2021-ben

558
előadást

81 338
néző látott

293
településen

345
befogadóhelyen

Déryné

program

HÍREK

Tarpai Viktória Jászai Mari-díjat kapott

A Jászai Mari-díj állami kitüntetés, amelyet 1992 óta március 15-én ítélnék oda a színművészeti és színháztudományi területen kiemelkedő alkotóknak. Névadója Jászai Mari, a drámai színjátszás nagy művésze volt. 2021-ben nyolc alkotó vehette át az elismerést, köztük társulatunk tagja, Tarpai Viktória is.

Tarpai Viktória Kárpátalján, Nagymuzsalyon született. Tizenévesen lett gyerekszínész, amikor a Vidnyánszky Attila rendezte *Gyilkosság a székesegyházban* című előadás betlehemes keretjátékában Vidnyánszky Éva kiválasztotta Mária szerepére. Már tinédzser fejjel anya-

országi, ukrainai, lengyelországi és oroszországi színházi fesztiválokra vitték magukkal a beregszászi társulat tagjai. A középiskola elvégzése után sikeresen felvételizett a Pesti Magyar Színiakadémiára.

Amikor elvégezte az akadémiát, áldásos helyzetként élte meg, hogy hazavárták egy kivételes csapatba, és Vidnyánszky Attila irányítása alatt megélhette a „beregszászi aranykort”, ami elmondása szerint a legfontosabb állomása az életének.

Együtt dolgozott többek között Valerij Fokinnal, Viktor Rizsakovval, Jaroslav Fedoryshynnel és Vidnyánszky Attilával. Szakmai életének meghatározó munkája Nagy Zoltán Mihály *A sátán fattya* című regényéből készült monodramája, majd a Zsigmond Dezső rendezte azonos című film főszerepe, amellyel bejárta Európát és Amerikát, a Los Angeles-i Magyar Filmfesztiválon pedig elnyerte a legjobb női színésznőnek járó díjat.

Bár elszakíthatatlan szálakkal kötődik Beregszászhoz, láthattuk a debreceni Csokonai Színház, a Nemzeti Színház, a salgótarjáni Zenthe Ferenc Színház és a Váci Dunakanyar Színház előadásaiban is.

Jelenleg a Déryné Társulat tagja, mellyel tökéletes ív rajzolódik ki a pályáján: a Beregszászon elkezdett kultúr-

missziót most a Déryné Programban teljesíti ki. Mindezt megkoronázza, hogy címszereplője a *Déryné ifjasszony* című előadásunknak, amely a program névadója előtt tiszteleg. Déryné Széppataki Róza megformálásában benne van mindaz az alázatosság és küldetésstudat, ami Tarpai Viktóriát is jellemzi a magyar szó, a magyar színházi kultúra terjesztése kapcsán.

Fabók Mariann Blattner Géza-díjas lett 2021-ben

Blattner Géza-díjban évente két alkotó részesülhet, kiemelkedő bábművészeti tevékenységük elismeréseként. 2021-ben Fabók Mariann színművész, bábművész, a Fabók Mancsi Bábszínháza megalapítója is átvehette az állami kitüntetést. Fabók Mancsi több szállal is kötődik a Déryné Programhoz. Mind az Országjárás, mind a Vándorszínház alprogram népszerű alkotója, valamint a *Déryné ifjasszony* című előadásunk vendégművésze.

Fabók Mariann művésznő egy hazánkban különlegesnek mondható, egyszemélyes bábjátékosi formával varázsolja el a közönségét. Ebben a játékmódban a színésznő a maga által életre keltett bábfigurákkal lép kapcsolatba, s így játszik el egyszerre akár három-négy fős jeleneteket is.

A művésznő a férjével együtt készíti előadásait, amelyeket általában népgyűjtések forrásaiból szönek, ezért is jellemzi őket egyfajta népiesebb hangvétel, ízesebb beszéd, és a közönséggel tartott szoros, közvetlen kapcsolat. Ezekon kívül férje, Keresztes Nagy Árpád élő népzenei kísérete, effektezése, és a kettejük közötti folytonos színpadi csipkelődés, évdés is meghatározó színe az előadásaiknak.

Két új bemutatóval zárult a 2020/21-es évad

Bár az utaztatások hosszú időre leálltak a koronavírus miatt, a Déryné Központ falain belül folytatódott az alkotómunka: a 2020/21-es évadban két új bemutatóval bővült a Déryné Társulat repertoárja.

Az első bemutató Herczeg Ferenc egyik legnépszerűbb darabja, a *Kék róka* volt. Az előadás egy szerelmi háromszög szituációjára épít, amit a szerző ráadásul még játékosan meg is csavar, és így a néző úgy érezheti magát, mintha egy kulcslyukon át szemtanúja lenne négy ember szerelmi civakodásának. A *kék róka* maga szimbólum: a varázslaté, a fantáziáé, a valóságon túli világé. Egy olyan világé, amelyre mindannyian vágyunk, és ha ezt nem találjuk meg a hétköznapi életünkben (férjünkben-feleségünkben), akkor a valóságban is gyakran felbukkan a harmadik fél.

A darab női főszereplőjét, a házasságtörés gyanújába keveredett nagyvilági asszonyt, Cecile-t mindig rangos színésznők játszották: az ősbemutatón Varsányi Irén, majd hosszú évekig Bajor Gizi, a Déryné Társulat előadásában pedig Losonczi Katát láthatja a közönség a szerepet megformálni. Nemcsak Cecile alakja, hanem a többi karakter is nagyszerű lehetőséget kínált a Déryné Társulatnak. A da-

rab felidézi a múlt század elejének hangulatát is, amikor a nők gazdag eszköztárral bolondították meg és tartották örült kételyben a férfiakat.

Az előadást egy fiatal alkotó, Szabó Sebestyén László rendezte, aki olyan előadásötlettel állt neki a munkának, amely teljes egészében felfrissítette az 1917-ben írt darabot, és kiemelte fordulatosságát, bravúrosságát. A néző előadás alatt egy valódi érzelmi hullámvasútra száll fel, ahol a szereplőkkel együtt élheti meg az érzelmek széles skáláját.

A másik bemutatónk nagyon is távolra repítette nézőinket a gazdag polgári szalonok világától, és egy eldugott faluba kalauzolta őket, méghozzá egy esküvő kellős közepébe. Ez volt Tóth Ede *A falu rossza* című előadása, Mészáros Tibor rendezésében. A népszínmű elnyerte a legjobb drámának járó díjat a Nemzeti Színházban, 1873-ban. Nem véletlenül, hiszen műfajának egyik legsikeresebb darabja.

A színmű szerint Bátki Tercsi és Feledi Lajos esküvőjétől hangos a falu. Hangos az ifjú pár – szerelmi évődéstől és civódástól, hangos az örömpa, hangos a násznép, hangos, aki örül... és az is, aki nem. Hiszen nem is olyan váratlanul, de mindenképpen hívatlanul megjelenik a falu rossza, a méltán hírhedt Göndör Sándor, a menyasszony volt szerelme, ki nek célja nem csekélyebb, mint-

Leforgott a Déryné ifjasszony tévéjáték

Romantikus szerelmek, nagy fellángolások, szenvedélyes viszonyok - mindez a vándorszínijátás hőskorában: a Déryné ifjasszony előadásunkat már nemcsak a színpadon, hanem tévéjátékként is láthatja majd a közönség.

A kalandok, tréfák, felfokozott érzelmek egész sorát felvonultató történetet közel százfős stábbal a Nemzeti Színház Gobbi Hilda Színpadán és a vácrátóti Nemzeti Botanikus Kertben vették fel. Az előadáshoz hasonlóan a tévéjáték címszerepét is Tarpai Viktória alakítja, partnerei Janka Barnabás, Szemerédi Bernadett, Széplaky Géza, Fabók Mariann, Horváth Márk, Dánielfy Gergő, Vas Judit Gigi, Havasi Péter, Turi Bálint, Losonczi Kata, Dányi Krisztián, Ivaszkovics Viktor, Habodász István, Kárpáti Barnabás és Gulyás Gabriella.

Vidnyánszky Attila, a darab rendezője elmondta, hogy nem a már meglévő előadást rögzítették, hanem azt filmes eszközök segítségével újjá formálták, átalakították. Hozzátette, hogy a karakterek hiteles megformálása, a mély és intenzív érzelmek kamerák előtti megélése nagyfokú jelenlétet, színészi tudást, és tudatosságot igényelt, melyek nem mindennapi feladatok elé állították a Déryné Társulat tagjait. A gróf Szepessy Theodort alakító Janka Barna így fogalmazott: „Hogy sportpéldával éljek: maga a felvétel a sprint futás, az előadás évadokon keresztül minőségi életben tartása pedig a maraton futás.”

A produkció vezető operatőre Tóth Zsolt, fővilágosítója Szucsik József, vezető hangmérnöke Pongrácz Péter Huba volt. A tévéjáték producere Kis Domonkos Márk, a Déryné Program igazgatója.

hogy meghiúsítsa az esküvőt. Nem is rossz ő igazán, csak módfelett csalódott, és ennek megfelelő mértékben – de leginkább mértéktelelenül – részeg is. Ez a tünetegyüttes épp elég ahhoz, hogy kellőképpen kételkedni tudjon abban, hogy a lány mást is szerethet rajta kívül.

Így, vagy úgy, de mindenre fény derül. Arra is, hogy sikerül-e elbizonytalanítani a menyasszonyt esküvője napján, arra is, hogy az örömapa által felbérelt, egyenes jellemű, de kétes erkölcsű Finum Rózsi végül elcsábítja-e Göndör Sándort, arra szintúgy, hogy Gonosz Pista – nincs mese, a név kötelez – hogyan kuszálja össze még jobban az eseményeket, és éppúgy arra is, hogy Boriska, ez az ártatlan, tiszta szívű leány miért védi mindig olyan erélyesen a falu rosszát?

Nagy örömünkre, mára mind a *Kék róka*, mind *A falurossza* elindíthatott vidéki vándorútjára, és nagy népszerűségnek örvend.

50. János vitéz előadás

50. alkalommal került bemutatásra 2021. október 12-én a *János vitéz* című produkciónk. A jubileum alkalmából Kis Domonkos Márk, a Déryné Program igazgatója is ellátogatott Tapolcára, ahol az előadás után a társulat játékkal és meglepetéssel is készült. A Berettyán Nándor által rendezett produkció premierje 2020. augusz-

tus 8-án volt, Sátoraljaújhelyen. Az azóta eltelt, kicsivel több mint egy év alatt, a Vándorszínház alprogramban utaztatott produkciót nagy sikerrel játszotta a Déryné Társulat. Petőfi Sándor klasszikusát az ország számos településére sikerült elvinni, több mint 7 000 néző tekinthette meg, köztük az Erzsébet Táborokban is nagy népszerűségnek örvendett a gyermekek körében.

Ahogy Szerb Antal írta Petőfi remekművéről: "A János vitéz az, amit az ember szeretne odaajándékozni külföldi ismerőseinek, hogy megérezzék a magyar népjelleg melegségét, humorát, semmihez sem fogható báját, hogy megérezzék a magyar szívverését. Ebben a műben csodálatosan együtt van a magyar föld valósága és a magyar lélek álma." A Déryné Program küldetésének megfelelően ezen értékeket kívánja minél több emberhez eljuttatni.

„Nagy öröm, hogy a János vitézzel ilyen szép kerek számhoz érkeztünk, és most együtt tudjuk ünnepelni az 50. jubileumi előadást. Nagy visszaigazolás ez számunkra mind a befogadó településektől, mind a közönség részéről. Munkánk során a legnagyobb motivációt a közönség elismerése jelenti és azok a pillanatok, amilyen a mostani is, hogy 228 mosolygó szempár tekint vissza ránk, örökre bevésődnek az emlékezetünkbe. Köszönjük, hogy együtt ünnepelhetjük ezt a kiemelkedő alkalmat és köszönöm a társulatnak,

hogy 50. alkalommal is változatlan lelkesedéssel, odaadással és szakmai felkészültséggel állnak a színpadon.” – mondta Kis Domonkos Márk, a Déryné Program az 50. előadás után.

Adventi kalendárium és jótékonyági gyűjtés

2020. december 1. és 24. között minden este egy-egy mesével vártuk követőinket, hogy legyen lehetőségük a feltöltődésre és a meghitt várakozásra. A Facebook oldalunkon elérhető Adventi mesenaptárban közismert karácsonyi és magyar népmeséket a Déryné Társulat tagjainak előadásában élvezhettük.

A kampányhoz csatlakozott az SOS Gyermekfalvak is, így még több gyermekhez sikerült eljuttatni a meséket, ráadásul a Déryné Program minden produkció közben felhívta a figyelmet az adományozás lehetőségére, amivel remélhetőleg sok gyermek számára tudtunk segítséget nyújtani.

Folytatva az ötletet, idén az Adventi kalendáriumunkban nem csak mesék, hanem dalok, versek, játékok is helyet kaptak, melyekkel amellet, hogy segítettünk ráhangolódni az ünnepekre, felhívtuk a figyelmet az Ökumenikus Segélyszervezet munkájára és a rászoruló gyermekek támogatásának lehetőségére. Az Adventi kalendárium mellett 2021-ben úgy döntöttünk a Déryné Prog-

ramban, hogy nem egymást lepjük meg, hanem a jótékonyág jegyében az Ökumenikus Segélyszervezettel karöltve hátrányos helyzetű gyermekeket ajándékozunk meg.

Az Ökumenikus Segélyszervezet segítségével kiválasztottunk három intézményt: a miskolci, boldogkőújfalui és szendrői Biztos Kezdet Gyerekházakat, és a jótékonyági akció részeként pénzadományt gyűjtöttünk a munkatársaktól. Ennek köszönhetően összesen 72 nélkülöző gyermek karácsonyát tudtuk együtt szebbé varázsolni.

Déryné
program

GONDOLOK RÁD

GONDOLOK RÁD

Ez a címe annak a dalnak, amellyel a Déryné Társulat tagjai és a program dolgozói köszönetüket fejezték ki, a járványhelyzet alatt a frontvonalban dolgozók fáradhatatlan, áldozatos munkájáért.

A dalt Dánielfy Gergő szerezte, aki a Kaposvári Egyetem színművész hallgatója és a Déryné Társulat tagja. A debreceni kötődésű alkotó 2018-ban az MTVA A Dal című műsorában az év felfedezettje címet érdemelte ki. A Gondolok rád videóklipjében fellelhető jelenetek a frontvonalban harcolók napi küzdelmeit mutatták be.

A Déryné Program igazgatója, a Jászai Mari-díjas színművész, Kis Domonkos Márk így foglalta össze gondolatait a projekttel kapcsolatban:

„A járvány megjelenésével extra teher hárult az egészségügyre, sokan próbálták a maguk módján, akár csak gesztus szintjén is kifejezni a szolidaritásukat és köszönetüket. A vírus okozta élethelyzet-változás, fizikailag és mentálisan is túlterhelt mindannyiunkat, különösen az egészségügyben és a frontvonalban dolgozókat, akiknek nem lehetünk elégé hálásak. Fontosnak éreztem, hogy a Déryné Társulat is tudassa, hogy köszönjük és becsüljük erőfeszítéseiket.

A művészet eszközeivel adtunk hangot a kimondhatatlannak, hogy ezzel is erősítsük mindenkiben a kitartást és a hitet. Bízunk abban, hogy ez a dal mementója lesz a helytállásuknak. Míg a járvány kezdetén sok pozitív visszajelzést kaptak az orvosok, ápolók, mentősök az emberektől, később ez kissé elhalványodott, pedig egy percre sem szabad elfeledkeznünk arról az erőfeszítésről, kitartásról és odaadásról, amelyet tanúsítanak.

A dal születésekor mindannyiunkat foglalkoztatott a vírushelyzet - és sajnos ez ma sincs másképp -, sokat beszélgettünk róla a kollégákkal. Felmerült a kérdés, mivel fejezhetnénk ki a szolidaritásunkat. Azért is éreztük időszerűnek, hogy tegyünk mi is valamit, mert jól érzékelhető volt az emberek fásultsága. Talán sokan már belefáradtak a járvány okozta nehézségekbe, a folyamatos távolságtartásba, az aggodalomba. Különös időszak ez a mai napig, tele ellentmondással, amelyben a negatív hangok felerősödnek: ki kapott oltást, ki nem kapott, milyen oltást kapott, kell-e zárás, kell-e nyitás - leginkább erről lehetett hallani az utóbbi időben, miközben elfeledtünk a talán legfontosabbról: az egymásra figyelésről,

a közös felelősségről és a frontvonalban értünk dolgozókról. Pedig a napnál világosabb, hogy csak közös erővel juthatunk túl ezen a nehéz helyzeten. Saját kifejezőeszközeinket segítségül hívva, a közös beszélgetések hatására formálódott az ötlet, írjunk egy dalt, amellyel köszönetet mondhatunk.”

Az igazgató kiemelte: a videó igazi, önzetlen csapatmunka gyümölcse. A társulattól négyen énekelték fel a dalt - Losonczy Kata, Szemerédi Bernadett, Dánielfy Gergő és az igazgató, Kis Domonkos Márk. A hegedűszólamot Szemerédi Bernadett színésznő játssza, zongorán Bali Ádám működött közre. A klip szereplői a Déryné Program munkatársai, a felvétel a Déryné Központban zajlott, a vágóképeket az MTVA-tól kapták.

„Mindannyian nagyon lelkesek és motiváltak voltunk abban, hogy a mi eszközeinkkel erőt adjunk a legbátrabbaknak, hétköznapi hőseinknek: az orvosoknak, nővéreknek, mentősöknek, eladóknak, gyógyszerészeknek, akik a legnehezebb időszakban is értünk dolgoztak és dolgoznak. Reméljük, amellet, hogy lelki támogatást nyújtottunk a dallal a frontvonalban dolgozóknak, kitartásra biztattuk az embereket, hiszen már látszik a fény az alagút végén” - hangsúlyozta Kis Domonkos Márk.

A klip kreatív koncepciója Szabó Ádám marketing szakember nevéhez fűződik, a megvalósítás Molnár Luca, Tóth Bence és Bali Árpád „Pityi” érdeme. A klip executive producere Kis Domonkos Márk.

**„MEGPRÓBÁLTUNK EZZEL
A GONDOLATMENETTEL, AMIT MI
ADNI TUDUNK, SEGÍTENI”**

Interjú Dánielfy Gergővel

DÁNIELFY GERGŐ

A "GONDOLOK RÁD" CÍMŰ DAL SZERZŐJE

2021 áprilisában debütált a Gondolok rád című dal, amellyel a Déryné Társulat a frontvonalban dolgozóknak kívánt lelki támogatást adni, egyben felhívták a figyelmet munkájuk fontosságára. Ehhez egy különleges klip is készült, többek között erről, valamint a dal megszületésének körülményeiről és üzenetéről kérdeztük a dalszerzőt, Dánielfy Gergő.

A pandémia alatt írtad a Gondolok rád című dalt, amellyel a Déryné Társulat a frontvonalban dolgozók munkájára hívta fel a figyelmet. Honnan jött a motiváció?

Kis Domonkos Márk (A Déryné Program igazgatója – A szerk.) fejből pattant ki az ötlet, hogy készítsünk egy dalt. Vicces volt az első telefonhívás, amely így hangzott: „Gergő, kellene egy szám.” Elmondta, hogy mi az elképzelése, mi lenne ennek a célja. „Oké, csináljuk, de nem tudom garantálni, hogy holnapra készen lesz” - mondtam, mire azt válaszolta: „az baj”. (nevet) Végül 4-5 nap alatt megírtam,

meghangszereltem. Szép kezdeményezésnek tartottam, sok helyről tudtam inspirálódni. Egyrészt, sajnos, nekem is voltak olyan ismerőseim, akik a koronavírus áldozatai lettek, részben rájuk is gondoltam, másrészt ezzel volt tele minden média, sajtó. Szerintem néha már túl sok is volt, legalábbis nálam van egy szint, amit az agyam már nem tud befogadni. Nem szeretem, ha csupa negatívum vesz körül, igyekszem mindig a pozitív töltetét nézni a dolgoknak. Persze, egy ilyen helyzetben ezt nehéz. De szerintem pont ezért jók az ilyen kezdeményezések, mert ezzel egy kis örömet, reményt tudunk csempészni a sok rossz közé.

Te művészként hogyan élted meg ezt az időszakot?

Az elején nagyon jól. Amikor mondták, hogy egy hónapra leállunk, azt gondoltam, hogy végre legálisan szúrhatom el az időmet. Edzettem, filmeket, sorozatokat néztem, ott-hon voltam anyával. Aztán, amikor letelt az az egy hónap és még mindig nem lehetett tudni, mi lesz, pánikba estem. Végül írtam egy albumot, valamint Móczár Bence barátommal létrehoztunk egy előadást, amiben a Déryné Program is támogatott minket. *Szimpla vágyak* a darab címe, ez egy mono-musical, pontosabban egy koncertszínház: robotlámpákkal, vetítésekkel, slágerekkel. Számomra egyébként is kiemelten fontos, hogy a színházba behozzuk a mostani, új stílusú zenéket, amiket a fiatalok hallgatnak, így újítsuk meg a zenés műfajt. Nem akarok nagy szavakat használni, de szerintem elég egyedi előadás született. Szóval, ilyen szempontból kreatívan töltöttem ezt az időszakot, és remélem, az idei évad is hasonlóan termékeny lesz, csak ne a szoba négy fala között kelljen kiélni ezt a kreativitást.

A koronavírus miatti járványhelyzet komoly változásokat hozott a színházi szakmában is. A Déryné Társulat hogyan tudott alkalmazkodni ehhez?

Szerintem mindenki a lehető legjobban tudott alkalmazkodni, ugyan-

akkor a ma napig felteszem én is a kérdést: ez, hogy egy vírus miatt megállt a teljes élet, valóban megtörtént? És ami a legrosszabb: még mindig nem nyugodhatunk meg teljesen. Nekünk a Dérynénél ez azért volt különösen nehéz, mert friss társulatként, épphogy elkezdtünk játszani, nem sokkal később pedig jött a lezárás. Nem tudtunk belerázódni, most pedig hirtelen játszunk nagyon sokat, hiszen pótolni kell az elmaradt előadásokat. Ez azért is fárasztó, mert sokunknak más dolgai is vannak: van, aki forgat, nekem ott van a zenekar, a koncertek és most műsort is vezetek. Ugyanakkor azt is hozzá kell tennem, hogy amikor havi húsz darabot játszol, és mind a húsz tájelőadás, az az igazi miszsió. Azt hiszem ez a legfontosabb ebben: mindannyian hiszünk abban, amit csinálunk. Ha nem hinnénk, nem érne semmit az egész.

A Gondolok rád című dalt négyen adjátok elő, egyértelmű volt, hogy kiket kérsz fel a megvalósításhoz?

Viszonylag igen. Losonczy Kata, Sze-merédi Bernadett, Kis Domonkos Márk és jómagam éneklünk benne, mindannyian különböző kvalitású hanggal rendelkezünk. Egyébként én ezzel úgy vagyok, hogy mindenkinek van hangja: hogy jó vagy rossz, az szubjektív. De a hangszínnél sokkal fontosabb, hogy érzelmileg mit tud átadni az ember. Persze, arra kellett figyelni, hogy az adott hangokat ki kell tudni énekelni, de pont

ez ennek a dalnak a szépsége, hogy négy különböző hangot kellett összeszemosni, hogy a végeredmény jó legyen. És ami ennél is fontosabb: megpróbáltunk ezzel a gondolatmenettel, amit mi adni tudunk, segíteni, támogatni a mentősöket, az orvosokat, az ápolókat és az ebben a körben dolgozókat. Rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk, megköszönték a dalt, örültek neki. Aminek meg én örültem.

Egy egészen különleges klip is készült a dalhoz, mesélsz erről?

Elsősorban beszereztünk archív felvételeket, amelyek szerintem sokat dobtak a klipen. Ugyanakkor mi, színészek egy fekete háttér elé álltunk be, ott énekeltük el a saját részünket. Az mindig nagy agyalás, amikor egy videóklipet készítesz, hogy mennyire legyen látványos. Van egy csomó olyan klip, ami egysíntes, és úgymond nem szól semmiről: egyszerűen megy egy lány az erdőben, és megőrülsz attól, hogy mennyire szép. Próbáltunk mi is a minimalizmus szintjén maradni, ezért is használtuk fel az archív felvételeket. Inkább magára a dalra, a szövegre koncentráltunk, amit direkt úgy írtam meg, hogy ne csak az tudja magáénak érezni, akinek elsősorban szól, és az is szempont volt, hogy más is tudja énekelni például az orvosának. Sokan vannak a frontvonalban – másfajtaban, de frontvonalban –, például azok is, akiknek az anyagi megélhetése került veszélybe.

Ezek szerint ez a dal tulajdonképpen mindenkié.

Igen, pontosan ezért is lett Gondolok rád a címe. Azt akartam üzeni, hogy én gondolok rád, és ha te is visszagondolsz rám, akkor az jó, mert akkor már kialakult köztünk egy kapocs. Szerintem ez az, ami nagyon hiányzik az életünkből, én legalábbis igyekszem minél többet és többször gondolni a másikra, ha fizikai valójában nem is, de gondolatban vele legyek. Nem szeretnék semmit megbánni az életem kapcsolati rendszerében, mert már sok mindent megbántam. Most azon vagyok, hogy ha hibázok, azt rögtön helyre tudjam hozni.

Mit gondolsz: a vírushelyzet vagy akár az ilyen dalok hatására lesz változás az emberek gondolkodásában? Például, jobban megbecsülik majd az egyes szakmákat?

Igen, remélem. Nem hiszem, hogy ez a dal hozza el a megváltást, de ha már csak egy emberben elindít valamit, akkor már megérte. Bízunk és hinnünk kell egymásban. Egy közös úton kell haladnunk: nem egymás ellen, hanem egymás mellett.

Déryné

program

DÉRYNÉ FESZTIVÁL

DÉRYNÉ FESZTIVÁL

Nyolc helyszínen, több mint 30 ingyenes programmal rendeztük meg Sátoraljaújhelyen és környékén 2021. július 14. és 18. között a Déryné Fesztivált, amely színházi előadásokkal, zenés előadóestekkel, családi programokkal, pincekavalkáddal és izgalmas interaktív játékokkal várta a látogatókat.

A Déryné Programnál minden nap azon dolgozunk, hogy a színház élményét minél több emberrel sikerüljön megismertetni. Az Országjárás és Vándorszínház alprogramokkal színvonalas színházi produkciókat viszünk, közvetítünk az ország számos pontjára, a nagyvárosoktól egészen a legtávolabbi kistelepülésig. Sátoraljaújhelyre és környékére is ezért esett a választásunk, hiszen távol esik a klasszikus kőszínházi intézményektől, a környéken élőknek szerettünk volna kedveskedni ezzel a hiánypótló rendezvényt.

Sátoraljaújhelynek eddig nem volt színházi fesztiválja. Emberközeli, szerethető, családbarát kulturális rendezvénysorozatot álmodtunk meg e páratlanul szép környezetbe, ahol a kisgyermektől az idősekig mindenki megtalálja a maga szórakozását, ugyanakkor a minőségi produkciók számos élménnyel gazdagítják a résztvevőket. A Déryné Fesztivállal új szintre emeljük küldetésünket: Színház mindenkinek!

A 2021 évi, hagyományteremtő szándékkal megrendezett fesztivál nyitóelőadása a Déryné Társulat Herczeg Ferenc: Déryné ifjasszony című produkciója volt, július 14-én. A

Vidnyánszky Attila által rendezett, a Déryné Program zászlóshajójának is tekintett előadás a magyar színháztörténet, a vándorszínház hősökébe repítette vissza nézőit. Július 15-én Petőfi Sándor: János vitéz című darabját láthatta a közönség a széphalmi múzeumkertben. A Déryné Társulat előadása rendhagyó formában, egy óra leforgása alatt kívánta bemutatni a nézők számára Petőfi Sándor halhatatlan klasszikusát. Az előadás nem csupán az iskoláskorúak, hanem az egész család számára maradandó élményt nyújtott, lendületes, fiatalos játékmódjával. De az egész nap János vitéz világáról szólt, hiszen „A nagy János vitéz rejtvény” kilenc állomása várta a vállalkozó kedvű királylányokat, kishuszárokat és óriásokat a „Kaland Kertben”, ahol a Déryné Társulat tagjaival is találkozhattak a játékokban résztvevők.

A Déryné Társulat Tóth Ede: A falu rossza című színművéből készült, élőzenével kísért, sodró lendületű előadása július 16-án a Völgyszínházban került bemutatásra.

Ugyancsak a Völgyszínházban, július 17-én a Kék róka című színdarabunkat tekinthették meg a nézők.

Ugyanezen a napon, Károlyfalván Fabók Mancsi nem csak gyerekeknek szóló bábszínházát is élvezhették a látogatók. Egymást követő három napon, 3 helyszínen, Karcsán, Pálházán és Hollóházán A helység kalapácsa című mű volt megtekinthető, a CSAVAR Színház előadásában.

A városi komédiák hangulatát idéző produkció páratlan humorral, groteszk elemekkel fűszerezve tárta elénk az irodalmi anyag különös világát.

Július 18-án a Magyar Nemzeti Táncgyűttes: Kárpátok visszhangja című előadása zárta a Déryné Fesztivált. A lendületes és sokszínű folklór válogatásban a magyar nyelvterület legszebb táncait mutatták be, különösen nagy hangsúlyt fektetve az eredeti és stílusos előadásmódra.

Ezt követően táncházzal várták az érdeklődőket. A Déryné Fesztivál számos programja kapott helyet Sátoraljaújhely festői helyszínein – a Zsólyomkai és az Ungvári Pin-

cesoron. Az Ungvári Pincesor és Borterasz játékoknak és zenés produkcióknak adott otthont. A KOHÓ Műhely interaktív játéktára, bábszínház, Csernik Szende mesemondó, Szemerédi Bernadett és Széplaky Géza közös rímkuckója, a Bakator és Fruzsikás koncert, Beke István gitárestje, valamint Andrea Vettoretti koncertje szerepelt a programban.

A Zsólyomkai Pincesoron július 16-án Bakos-Kiss Gábor *Frankie – a király és kárhozott* című estjén Sinatra hangján tárta elénk a felemelkedést,

a bukást, a nihilt és a szerelem küzdelmének történeteit. Másnap, július 17-én ugyancsak a zenéé volt a főszerep a pincesoron, Joós Tamás: *Átlátszó víz legyen* című produkciójában Cseh Tamás dalait idézték fel a művészek.

A Déryné Fesztivál 30 programján több mint 2500 fő vett részt, a telt házas színházi előadások mellett nagy érdeklődés övezte az interaktív, zenés és táncos programokat is.

2021 júliusában rendezték meg Sátoraljaújhelyen – a környező településeket bevonva – az első Déryné Fesztivált. Az ötnapos programsorozat céljáról, az első lépésekről, a visszhangról Kis Domonkos Márkkal, a Déryné Program igazgatójával, valamint Halász János országgyűlési képviselővel, a fesztivál fővédnökével beszélgettünk.

2021. Július 14. és 18. között került megrendezésre az első Déryné Fesztivál. Igazgató úr, milyen céllal hívták életre, és miért Halász Jánost kérték fel fővédnöknek?

Kis Domonkos Márk: A fő célja az volt, hogy a Déryné Program misszióját egy nyári eseményben foglaljuk össze. Azt gondolom, hogy Magyarországon nagy keletje van a fesztiváloknak, ennek szerettük volna egy új szegmensét, vállfaját létrehozni, ami inkább a csendesebb, igényes színházi szórakozásnak a platformja. Illetve célunk között szerepelt a vidéken, kistelepülésen élő emberek megszólítása, kultúrával való ellátása is. Halász Jánossal régóta jó baráti viszonyban vagyunk, emellett hosszú évek óta egyfajta szakmai mentorként is kíséri az életemet, segít a tanácsaival. Amikor kikértem a vélemé-

nyét, hogy mit szól ehhez a fesztiválhoz, azt válaszolta, hogy fantasztikus ötlet. Sőt, mint Sátoraljaújhely díszpolgára, rögtön figyelmembe is ajánlotta a várost és környékét, mint lehetséges helyszínt.

Képviselő úr, hogyan fogadta a felkérést? Közel érzi magához a Déryné Program célkitűzéseit?

Halász János: A Déryné Programnak nagy barátja vagyok, és mondhatom, hogy évtizedek óta az ezzel kapcsolatos küldetésnek a pártolója. Amikor először politikai államtitkár voltam az akkori kulturális minisztériumban, már akkor felvetődött, hogy ha 2002. március 15-én átadjuk az új Nemzeti Színház épületét, utána arra a küldetésre kell koncentrálni, hogy a minőségi produkciók vidéken is minél több helyre

„PEZSGŐ ÉS IMPONÁLÓ ÉLMÉNY VOLT A FESZTIVÁL”

Interjú Halász Jánossal és Kis Domonkos Márkkal

KIS DOMONKOS MÁRK

SZÍNМŰVÉSZ,
A DÉRYNÉ PROGRAM IGAZGATÓJA

HALÁSZ JÁNOS

ORSZÁGGYŰLÉSI
KÉPVISELŐ

eljuthassanak. A Nemzeti Színház lehetett volna a letéteményese annak a programnak, ami egészen kis településekre is elvisz olyan színvonalú előadásokat, amelyek ott sosem jártak. A kultúrát mindenki megérdemli: megépült ugyan a Nemzeti Színház – amit főleg a budapestiek és a környéken élők érnek el könnyebben –, de a közönség másik felének az igényeit is ki kell szolgálni. Persze, a két pont között ott van egy nagyszerű színházi kultúra és intézményi rendszer a megyei jogú városok többségében, kőszínházzal, társulattal, de még így sem jut mindenki ahhoz az élményhez és szórakozáshoz, ami járna neki. 2002-ben jött a kormányváltás, így nem tudtuk folytatni a terveinket, de 2010-ben, amikor újrakezdtük, ez a gondolat ugyanúgy életben maradt. 2006-tól én voltam a kultúráért felelős alpolgármester Debrecenben, akkor kezdtem együtt dolgozni Vidnyánszky Attilával, aki az ottani teátrumban volt igazgató. Már akkor gondolkodtunk azon, hogy ezeket a törekvéseinket hogyan lehetne kisebb környezetben megvalósítani. Amikor Attila a Nemzeti Színház élére került 2013-ban, evidenssé vált, hogy végre megvalósulhat a Déryné Program. Hosszú ez a történet, de innen is látszik, hogy nekem ez a misszió mennyire régóta szívügyem. És annak is örülök, hogy olyan rátermett ember lett a vezetője ennek, mint Kis Domonkos Márk, akivel hosszú idő óta baráti, szakmai-baráti kapcsolatban vagyunk. A Déryné Program az egész országot bejárja, ezzel óriási értéket közvetít, hatalmas szakmai tudás áll mögöttük. Evidens volt, hogy ezt a sokféleséget, amit a társművészetekkel együtt képvisel, egy nyári fesztiválon

esszenciaként megmutassuk. A program vezetőinek volt egy alap elképzelése, és büszke vagyok arra, hogy ebbe szakmailag is be tudtam kapcsolódni.

Miért ezt a régiót választották a fesztivál megrendezéséhez?

K. D. M.: Mint említettem, Halász János hívta fel a figyelmemet Sátoraljaújhelyre és környékére, hogy ez méltó helyszíne lehet ennek a fesztiválnak. Egyrészt magának a városnak az adottságai is megfelelőek voltak, másrészt van néhány közeli zempléni kistelepülés (Károlyfalva, Széphalom, Karcsa, Pálháza, Hollóháza), ami otthont adott a programjainknak. Így egyszerre tudott megvalósulni a nagyvárosi hangulat, és az, hogy a kistelepülésen élőket is meg tudtuk szólítani, ami egyébként is a Déryné Program alapcélkitűzése országos szinten.

H. J.: 15 éve működik a Városok-Falvak Szövetsége, amelynek én vagyok a vezetője, ebben kisebb-nagyobb városok, települések fognak össze, hogy erősítsék az egymás közötti kulturális és közösségi művelődési kapcsolatrendszert. Fontosnak tartom, hogy a kisebb falvakra is eljussonak a kulturális programok, akár a nagyobb települések közvetítésével. Sátoraljaújhely is tagja ennek a szövetségnek, hosszabb ideje ismerem az ottani közeget. Kulturálisan nagy hagyományokkal rendelkező település, amelyet ugyan szétszakított Trianon, de a határon belül maradt magyarságot ez mégis összetartja.

Szinte adta magát, hogy ennek a fesztiválnak itt kell megvalósulnia, és szerencsére jól döntöttünk.

Számos helyszínre szerveztek programokat - többek között a Művelődési Központba, a Völgyszínházba, két pincesorra, sőt még a Magyar Nyelv Múzeumába is -, mesélnének arról, hogy mi alapján válogattak?

K. D. M.: Ahogy képviselő úr említette, ő rendelkezett helyismerettel, így a fő helyszínekre az ötletek már megvoltak. Nekem kevésbé volt rálátásom a környék kincseire – mert ezek tényleg valódi kincsek. Amikor leültünk beszélgetni a polgármesterrel és alpolgármesterrel, ők is előálltak újabb ötletekkel. Fontos megemlíteni még Károlyfalvát, Karcsát, Pálházát Hollóházát, ahová szintén szerveztünk programokat. A Magyar Nyelv Múzeumának udvarán egy egész napos János vitéz világot megelevenítő programmal készültünk, mely a Kaland Kert címet kapta. Rovásírás, huszárdá, banyatanya, a KOHÓ Műhely interaktív játéktára – ezekkel próbáltuk beavatni a gyerekeket a János vitéz világában, az estet pedig az azonos című előadás bemutatója koronázta meg. A Völgyszínházat is mi avathattuk fel: ez pont a járvány előtt készült el, de a helyiek a pandémia miatt nem tudták birtokba venni. Itt két saját előadással (A falu rossza, a Kék róka), valamint a Magyar Nemzeti Táncegyüttes *Kárpátok visszhangja* című fantasztikus, Sátoraljaújhelyhez ezer szállal kötődő produkciójával voltunk jelen.

A nyitó előadás a *Déryné ifjasszony* volt, ami azért is különösen érdekes, mert még Déryné Széppataki Róza is játszott Sátoraljaújhelyen.

H. J.: Az igaz egyébként, hogy rendelkeztem valamennyi helyismerettel, de ez önmagában kevés lett volna, nagy segítséget jelentett számunkra a város vezetőségének a segítsége. Részük-ről is megvolt a szándék, hogy megújítsák a kulturális életet, hogy azt új terekhez kapcsolják hozzá. Az egyik ilyen az Ungvári pincesor, a másik a Völgyszínház, amely a görög színházak mintájára épült, egyértelmű volt, hogy ezt is bevonjuk a fesztiválba. A Zsólyomkai pincesor is igazi kincs, amit érdemes megismertetni minél több emberrel: ne csak bort kóstolni menjenek oda az emberek, hanem szórakozni is. Igazából ez a fesztivál lényege: a szokásos kulturális terektől különböző helyekre vigyünk el programokat. Nyáron egyébként is könnyedebb ennek a szervezése, és szerencsére a város ebben abszolút partner volt.

K. D. M.: Az egész megvalósítás alatt folyamatosan a segítségünkre voltak, bármit kérhettünk tőlük, álltak a rendelkezésünkre. Köszönettel és hálával tartozunk nekik, ugyanúgy, ahogy a Déryné Program teljes társulatának: a műszaktól kezdve a színészeken át egészen a művészeti munkatársakig. Mindannyian azon dolgoztunk, hogy sikeres legyen a fesztivál.

H. J.: A társulatnak bizonyára teljesen új volt ez a feladat, hiszen ők arra szerződtek, hogy színházi előadásokat hoznak létre, amivel később járják

az országot, most pedig egy ötnapos fesztiválon kellett teljesíteniük. Ez mindenki részéről többletmunkát és többlettudást igényelt. Utána kimaradt: Úgy gondolom, hogy remekül teljesítették ezt a kihívást és igazán színvonalas eseményt valósítottak meg.

Hogyan állt össze a program?

K. D. M.: Egyrészt a saját előadásainkból, amelyeket korábban már említettem, másrészt az Országjárás alprogramban is szereplő produciókból válogattunk. A Borteraszon mutatkozott be a „Nyitom a szívem”, Szemerédi Bernadett-Széplaky Géza házaspár rímekűje, a Bab Társulat gyermekelőadás, koncertet adott a Bakator és a Fruzsikás zenekar, Beke István és Andrea Vettoretti gitáresttel érkezett, Csernik Szende pedig mesékkel szórakoztatta a kicsiket, valamint egész napos interaktív programokkal is vártuk a családokat. A Fabók Mancsi Bábszínháza és a komáromi Jókai Színház igazgatója, Gál Tamás által vezetett CSAVAR Színház A helység kalapácsa című előadásával több faluban is fellépett, Bakos-Kiss Gábor, aki azóta a Győri Nemzeti Színház igazgatója pedig a Frankie – A király és kárhozott című előadással, Joós Tamás pedig Cseh Tamás estjével szerepelt a Zsólyomkai Pincesoron.

Milyenek voltak a visszajelzések, sikeresnek könyvelik el az első fesztivált?

K. D. M.: Én elsősorban a statisztikák alapján tudom azt mondani, hogy

nagy sikernek könyvelhetjük el az eseményt: az, hogy a Covid után egy új helyszínen és új fesztiválon több mint 2500 ember vesz részt, megtöltik a nézőteret, az fantasztikus eredmény.

H. J.: Mindegyik helyszínünkön volt közönség, magam is meglepődtem, hogy milyen sokan voltak. Tulajdonképpen teltház előtt ment minden program, persze, egy szabadtéri programnál nehéz megmondani, hogy pontosan mit is jelent a teltház fogalma. Számomra és a helyiek számára is nagyon pezsgő és imponáló élmény volt a fesztivál.

Lesz folytatás? Ha igen, akkor lehet már néhány konkrétumot tudni a második fesztiválról?

K. D. M.: Igen, ezt a fesztivált hagyományteremtő szándékkal hoztuk létre, így idén is meg fogjuk szervezni, július 20-24. között, természetesen ugyanezen a helyszínen.

H. J.: Számomra azért is kiemelten fontos, mert Széphalomban található Kazinczy Ferenc sírja, aki az első magyar nyelvű színházi előadás mellett bábáskodott az ottani társulattal. Nem csak nyelvújítóként, hanem a hazai színháztörténelemben is fontos szerepet játszott, ezért is lényeges visszanyúlni hozzá. Remélem, hogy ez a fesztivál minden évben itt tud megvalósulni.

A Zsólyomkai pincesor igazi kincs, amit érdemes megismertetni minél több emberrel.

SZEMERÉDI BERNADETT A RÍMKUCKÓRÓL

A Rímkuckó ötlete először a karantén idején merült föl bennünk. A színházi kényszerleállás előtt néhány nappal költöztünk át a férjemmel, Széplaky Gézával másik albérletbe.

Szemerédi Bernadett Színművésznő

S ahogyan a rám szakadt tengernyi szabadidőben a dobozokból tematikusan rendezgettem a polcokra a könyveinket, kezembe akadt egyik kedvenc kötetem, a megunhatatlan Szamárfül Romhányi, a rímhányó tollából. Ekkor fogalmazódott meg bennem, mi lenne, ha a – hozzánk hasonlóan – „szobafogságra” ítélt gyermekeket (és talán a szüleiket, nagyszüleiket, pedagógu-

saikat is) szórakoztatnám ezekkel a játékos versekkel, magamat is kirángatva a művészi tétlenség állapotából. A Déryné Fesztiválon, Sátoraljaújhelyen, szívmengető volt megtapasztalni, hogy a Rímkuckó nemcsak az online térben működik, sőt! A gyerekek imádták a játékos verselést, mi pedig végre személyes visszajelzést is kaphattunk a mosolygó gyerkőcöktől.”

KALANDKERT

Egy izgalmas ötlet, kreatív kidolgozás, csapatmunka a megvalósításban és sok-sok boldog arc.

Ezzel a pár jellemzővel tudom a legtömörebben leírni, milyen volt a János vitéz világához kapcsolódó egyedi élmény-nap, a Kalandkert Széphalmon. Az alkalom különlegességét fokozta, hogy minden résztvevő számára ismeretlen kihívást jelentett a játék lebonyolítása, mégis nagy buzgalommal, szakmai kíváncsisággal vetettük bele magunkat az előkészületekbe. Mire megérkeztek a látogatók, a kalandra éhes gyerekek, szülők, nagyszülők,

az öröm vette át az izgalom helyét. A Magyar Nyelv Múzeuma és a Déryné Program munkatársai, valamint a KOHÓ Műhely tagjai igazi csapatá értek a nap végére. Az érdeklődők este még egy remek János vitéz előadásnak is örülhettek, így számos élménnyel térhettek haza. Úgy tudom, visszavárnak minket jövőre is!

Kolti Helga

a Vándorszínház alprogram projektvezetője

Déryné

program

A SZÍNHÁZ VISSZAVÁR

A SZÍNHÁZ VISSZAVÁR!

A pandémiás időszak, a bezárások a művészvilágot is megviselték, de a közönségnek sem volt könnyű. Talán még nagyobb szükségünk van a színházra, mint valaha volt.

Erre hívja fel a figyelmet *A színház visszavár* címmel indított kampány. A Déryné Program által életre hívott projekt az Emberi Erőforrások Minisztériuma Kulturális Államtitkárságának támogatásával valósult meg, példaértékű szakmai összefogásban. A résztvevő kulturális intézmények a közönség iránti hálájuk kifejezése mellett az újbóli személyes találkozásra ösztönözték a nézőiket, a kampány részeként készült dokumentumfilmben pedig az alkotók őszintén beszélnek érzésekről, tervekről és arról, hogy visszavárják a közönséget. Várják, hogy a nézőkkel való személyes ta-

lálkozáson keresztül újra átélhessék együtt a színház varázslatát.

„Az elmúlt több mint egy év embert próbáló volt mindannyiunknak, a színházi szakma sem kivétel ez alól. Mint igazgató, és mint művész is tapasztaltam. A legfájóbb számunkra a bizonytalan ideig tartó várakozás a találkozások nélküli légüres térben. A bennünk rekedt alkotóenergia ugyan folyton új utakat keresett, de a nézőkkel való fizikai találkozás nélkül nem tudott a színház igazi csodája létrejönni. Ezzel a kampánnyal azt akarjuk

üzenni a nézőknek, hogy számí-
tunk rájuk, hogy visszavárjuk őket,
hiszen biztos vagyok benne, hogy
az a szellemi-lelki táplálék, amit a
színház nyújt, számukra is hiány-
pótló. Örülök, hogy ez a közös ta-
pasztalet közös ügy lett, amiből A
színház visszavár kampány szüle-
tett” – fogalmazott Kis Domonkos
Márk, Jászai Mari-díjas színművész,
a Déryné Program igazgatója.

A Déryné Program partnereként a
Nemzeti Színház, a kaposvári Csiky
Gergely Színház, a Budapesti Ope-
rettszínház, a Thália Színház és a
Fővárosi Nagycirkusz vett részt. Az
Emberi Erőforrások Minisztériuma
kiemelten fontosnak tartja a nehéz
helyzetbe került kulturális szegmens
támogatását, így a Déryné Program
kezdeményezését azonnal felkarolta.

A kampány mellett, hogy össze-
fogás a teátrumok részéről, közös
munka volt ügynökségi oldalról is.
A kezdeményezés és a kampány-
stratégia a több kulturális intéz-
mény és színház marketingjét is
segítő Brandtailor nevéhez fűződik,
a kreatív tervezést és a produkci-
ót a Creativo Media, az arculatot
a StrongSolutions, a kommuniká-
ciót pedig a VízióMédia jegyzi. A
kampány integritását a megjelenési
felületek és az időzítés biztosította:
a kommunikáció TCR, online felüle-
tek, OOH, rádió és PR megjelené-
sekre épült. Az üzenetet a projektet
életre hívó alkotók és szakemberek
először május-júniusban, ezt kö-
vetően pedig az augusztus-szept-
temberi időszakban is erősítették
a nézőkben.

A színház visszavár videóklip

A színház visszavár film

A Déryné Program kezdeményezésére, hat előadó-művészeti intézmény összefogásával készült *A Színház visszavár* címmel kampány, amelyhez Emberi Erőforrások Minisztériumának Kulturális Államtitkársága is csatlakozott támogatóként. A kampány fontosságáról, célkitűzéseiről és üzenetéről dr. Fülöp Pétert, művészeti, közművelődési és közgyűjteményi ügyekért felelős helyettes államtitkárt kérdeztük.

**„MINDEN OLYAN KEZDEMÉNYEZÉS
MELLÉ ODAÁLLUNK, AMELY
ÉRTÉKET TEREMT”**

Interjú dr. Fülöp Péter helyettes államtitkárral

DR. FÜLÖP PÉTER

KULTURÁÉRT FELELŐS HELYETTES ÁLLAMTITKÁR

2021 május végén *A Színház visszavár* címmel hívott életre kampányt a Déryné Program, amelyet az Emberi Erőforrások Minisztériumának Kulturális Államtitkársága is támogattott. Miről szólt az kezdeményezés?

A világ, az ország, a kulturális szféra nagyon nehéz időszakon van túl. A pandémiás helyzet olyan kihívások elé állította a hazai előadó-művészetet, amely soha nem volt korábban tapasztalható. Amikor Kis Domonkos Márk (A Déryné Program igazgatója. – A szerk.) megkereste az Emberi Erőforrások Minisztériumának Kulturális Államtitkárságát ezzel az ötlettel, egyértelmű volt, hogy Fekete Péter kultúráért felelős államtitkár mellé áll. Én is elmondtam

a magam részéről azokat a javaslatokat, amelyek azt célozták, hogy ehhez csatlakoznunk kell, vissza kell hozni a nézőket a színházba. Ez a kampány azt üzenete, hogy az előadó-művészet készen áll arra, hogy újra elkápráztassa, szórakoztassa, megszólítsa a nézőket. Azt gondolom, ebben az összefogásban, több színház közreműködésével sikerült egy európai színvonalú kampányfilmet készíteni, amelyben helyet kapnak a művészek, ugyanakkor fontos szerep jut a háttérszakmáknak is. A film hangulata és az abban szereplők már az előzetesen egyeztetett anyagok alapján garanciát jelentettek arra, hogy ebből valami jó dolog fog kisülni. Amennyire látjuk a számokat, amit az online térben produkált az alkotás, szerintem „hozta a kötelezőt”.

Miért tartotta fontosnak, hogy az ügy mellé álljon az EMMI Kulturális Államtitkársága is?

Minden olyan kezdeményezés mellé odaállunk, amely értéket teremt, amely azt a cél szolgálta-szolgálja a pandémiás helyzetet követően, hogy a nézőket visszacsalogassa és segítsen az előadó-művészeti szervezeteknek.

Hat kulturális intézmény fogott össze, hogyan választották ki ezeket?

Nem mi választottuk ki, hanem Kis Domonkos Márkra bízunk, ő tárgyalt a színházakkal. Mi örömmel láttuk, hogy hat kiemelkedő előadó-művészeti szervezet (a Déryné Program, a Nemzeti Színház, a Budapesti Operettszínház, a Thália Színház, a Fővárosi Nagycirkusz, valamint a kaposvári Csiky Gergely Színház) csatlakozott. Különösen megtisztelő volt, hogy a forgatási helyszínt a Budapesti Operettszínház biztosította, valamint vidéki intézményként Kaposvár is csatlakozott a kampányhoz.

Kétszeresen is érintett tehát a kampányban, ugyanis a kaposvári Csiky Gergely Színház - amelynek igazgatója - volt az egyetlen vidéki teátrum, amely szerepelt *A Színház Visszavár* projektben.

Ez igaz, és ennek több oka is van. Először is: azt gondolom, egy ilyen

csapatba bekerülni igazán jó dolog. Másrészt, kis túlzással azt mondhatom, hogy Kis Domonkos Márk, Doma hívására szinte bármiben benne vagyunk: az évek alatt létrejött közöttünk egy olyan szövetség, amely előrevetíti, hogy sokat dolgozunk majd közösen a jövőben. Ráadásul színházigazgatóként külön tetszett az ötlet és a koncepció. Ha nagyon le kell egyszerűsíteni a választ: az üggyhez való csatlakozás fontossága, az a csapat, aki mindezt létrehozta, és azok az intézmények, akik ebben szerepet vállaltak, mind garanciát jelentettek arra, hogy a kaposvári Csiky Gergely Színház is valami előremutató, értékteremtő dologban tud benne lenni. Az ilyen kezdeményezésekhez mindig örömmel csatlakozunk.

Hol találkozhattak a nézők a kampányfilmekkel?

A YouTube-on, a Facebookon és az Instagramon is volt kampány. Igyekeztünk a fiataloktól az idősebb generációig mindenkit megszólítani, a legtöbb fórumon és közösségi médiás felületen jelen lenni. De ez, ha megnézzük a kampányfilmet, szerintem látszik is.

Mit gondol, szükség van most is a kampány üzenetének erősítésére? Lesz folytatása?

Azt tapasztaljuk, hogy az évad első két hónapjában bátrabban mentek színházba a nézők, de nem olyan

dinamikával és intenzitással, mint korábban. Mindez pontosan látszik a jegyfoglalásokon, főleg a budapesti színházigazgatókkal való beszélgetésekből derült ki számomra, hogy míg mondjuk a pandémia előtti időszakban hetekkel, hónapokkal előre nem lehetett jegyet kapni bizonyos előadásokra, most ez megszűnt. De szerencsére azért így is tud teltház lenni, főleg a hétvégi időpontoknál, csak sokkal nehezebb a feladatuk a jegyértékesítési munkatársaknak most, mint korábban. Ha a kaposvári Csiky Gergely Színházat nézem, mi a 2019-es újranyitást követően eljutottunk oda, amit célul tűztünk ki: a budapesti színházak telítettségi színvonalát értük el. Annak a szezonnak az elején hetekre, egyes előadások esetén pedig hónapokra előre nem volt szabad jegy, aztán jött a pandémia. Azóta egyáltalán nem könnyű a helyzet, „el kell menni és meg kell fogni a nézőt”.

A kaposvári színháznál, mint minden vidéki teátrumnál kiemelten fontos a bérletárusítás. Ezen a téren hogyan teljesítettek?

A bérletezési dinamikánk teljesen megváltozott, hiszen a korlátozá-

sok feloldása után a pandémiás időszakban feltorlódott, le nem játszott előadások pótlása volt a legfontosabb feladatunk. Van olyan vidéki színház, ahol ezeket nyáron sikerült megoldani, nálunk ez nehezen lett volna kivitelezhető, hiszen a társulat sokat játszik Balatonon ebben az időszakban.

Kaposváron összeecsúsztunk a kínálat, kis túlzással az idejünk majdnem a tavalyi évadunk. Idén az öt helyett három előadásos bérletet hirdettünk, illetve a korábban megváltott bérletekhez hozzákapcsoltunk új bemutatókat. De itt most tényleg nehéz az összehasonlítás, hiszen a pandémia előtti struktúrát mérjük össze a mostanival. Az biztos, hogy várható csökkenés a nézőszámban, de ennek mértékét csak az évad végén tudjuk megmondani, amikor minden adat birtokában leszünk.

MIT JELENT SZÁMODRA A SZÍNHÁZ?

„A színház egy csodálatos dolog, a pillanat művészete.”

(Pindroch Csaba, Thália Színház)

„Hogy mit jelent a színésznek a színház? Nehéz kérdés. Mit jelent önnek a gyereke? Mindent. Erre nem lehet mást válaszolni.”

(Bodrogi Gyula, Nemzeti Színház)

„Azért nehéz kérdés, mert nem tudom, hogy milyen mást csinálni és mást dolgozni.”

(Dányi Krisztián, Déryné Társulat)

„A színház attól működik, hogy ugyan mi játsszuk az előadást, de együtt hozzuk létre a nézőkkel azt az élményt, amit utána hazavisznek.”

(Dénes Viktor, Budapesti Operettszínház)

„Nekem a színház olyan, mint az emberi testben a szív, a lelkemnek az otthona. Hogyha ide megérkezem, akkor otthon vagyok.”

(Gubik Petra, Budapesti Operettszínház)

„A színház elsősorban játék, és a játékon belül a csend. Egy-egy pillanat, amit hagyunk megtörténni, ami után elindulunk, ami mögött megszületik egy gondolat, és aztán folytatódik tovább ez a bizonyos játék.”

(Turi Bálint, Déryné Társulat)

„Ahol a néző és a színész játszótársakká válnak.”

(Homonnay Zsolt, Budapesti Operettszínház)

„Mi színészek, egy élet alatt több életet élhetünk meg, és ezt a színpadnak köszönhetjük.”

(Rátóti Zoltán, Nemzeti Színház)

„Mi leszel, ha nagy leszel? - kérdezem kisfiamtól. Azt mondja, katona leszek. Nem. Apa, én inkább színész leszek, mert akkor lehetek katona is.”

(Kis Domonkos Márk, Déryné Program)

„A színpadon az itt és most különös mágiája van jelen.”

(Berettyán Nándor, Nemzeti Színház)

„A színpadon a személyiségemnek egy olyan oldalát tudom megmutatni, amit az életben nem merek. Tehát nekem a színház a szabadságot jelenti.”

(Dánielfy Gergely, Déryné Társulat)

„Nekem a színház az egy csoda. És egyébként terápia. És egy olyan dolog, amit szívből és elhivatottan tudok csinálni.”

(Gubás Gabi, Thália Színház)

„A színház, ha nem szórakoztató színház, akkor rossz színház. De nemcsak az a szórakozás, hogyha nevetek valamin. Az is szórakozás, ha figyelek, az is, ha meghatódom. Minden szórakozás, ami kikapcsol az egyéb élethelyzetedből.”

(Bodrogi Gyula, Nemzeti Színház)

„Az összes töredékes gondolatom és érzélemkezdeményem a színpadon válik teljessé.”

(Fándly Csaba, Csiky Gergely Színház)

„Egy nagyon szemérmes állapot a színjátszás, amit jó esetben sokan néznek, és örülnek neki. Nekem a színház az, amihez közel 40 éve igazítom az életemet.”

(Schnell Ádám, Nemzeti Színház)

„Nagy felelősségünk abban, hogyha elkezdődik végre újra az élet, akkor valami olyasmit adjunk, amiért érdemes ide visszatérni. És biztos, hogy mást fognak jelenteni a szavak, mint amit eddig. Olyan könnyű volt esztéről estére átélni a sikert, tapsot, kicsit talán egyértelmű is volt. Azt hiszem, ez megváltozott az elmúlt időszakban, és ezentúl minden dolognak lesz egy plusz mondanivalója. Nagyon remélem, hogy hogy nem lesz több ilyen nagy szünet, mint ami most volt.”

(Dolhai Attila, Budapesti Operettszínház)

„A színház visszavár projekttel azt szeretnénk volna elérni, hogy a nézők, akár csak egy percre, újra a színházban érezhessék magukat. Ezért szeretnénk volna a színház minél több szereplőjét és résztvevőjét megmutatni. Nem csak azokat, akik a rivaldafényben állnak, de azokat is, akik a színpalán mögött dolgoznak, hogy a nézők is belelássanak ebbe az egész rendszerbe. Hogy amikor megnézik a kisfilmet, akkor

érezzék a bársony karfákat a kezük alatt, és azt az illatot, ami ezt az egész teret körbelengi.

Nagyon hasznos tapasztalat is nekünk is a forgatás, mert láthattuk azt, hogy milyen, amikor egy rendszer hosszú évek, évszázadok hagyománya alapján működik. Hogy milyen pontosan le van osztva minden egyes szereplőnek a szerepköre, és ezek a szerepkörök mennyire precízen fűződnek össze.

Kampányunknak három célja, és három fő célcsoportja volt. Először, a színházkedvelők figyelmének felkeltése, és visszacsalogatás az előadásokra. De emellett, nagyon szerettük volna megszólítani azokat is, akik idáig talán nem jártak színházba, de miután látják a gyönyörű filmkockákat, és belehallgatnak az interjúkba, kedvet kapnak ők is meglátogatni egy darabot.

A kampányban hat intézmény vett részt, és körülbelül ötven neves színművésszel volt szerencsénk együtt forgatni.

Nagyon bízom benne, hogy sikerült egy olyan anyagot létrehozni, ami egy év szünet után újra feléleszti az emberekben a színházi élményeiket. Akinek pedig eddig hiányoztak ezek az élmények, kedvet kapjanak hozzá.”

(Sztanó Csaba, rendező, producer)

Szabó Ádám felel a Déryné Program márkáépítése mellett a napi kommunikációs feladatokért, illetve azokért a kreatív projektekért, amelyek országosan is ismertté tették az intézmény célkitűzéseit. Erről beszélgettünk a versenyszférából érkező szakemberrel.

„**FONTOSNAK TARTOM, HOGY NE NULLA ÉRTÉKŰ JÁTÉKOT JÁTSZUNK, HANEM OLYAT, AMIBEN KOCKÁZTATUNK ÜZLETILEG ÉS SZAKMAILAG IS**”

interjú Szabó Ádámmal, a Déryné Program kreatív és marketing tanácsadójával, a Brandtailor alapítójával

SZABÓ ÁDÁM

A DÉRYNÉ PROGRAM KREATÍV ÉS MARKETING TANÁCSADÓJA,
A BRANDTAILOR ALAPÍTÓJA

Indulásától kezdve dolgozol a Déryné Programmal, annak ellenére, hogy teljesen más területről érkezted. Mi vonzott a kulturális szcénába?

Korábban volt már egy kulturális projektem, a kaposvári Csiky Gergely Színház új arculatát, illetve az évadkommunikációját mi jegyezzük a csapattal, a Déryné Program vezetősége is ennek köszönhetően keresett meg minket. Kis Domonkos Márkkal történt egyeztetések után nem is volt kérdés, dolgozzunk együtt! Érdekes volt számomra, hogy egy kicsit más aspektusból tudtuk megvilágítani azt, ami szerintünk fontos lehet a színházi magas kultúrában. Hogy mi vonzott? A kihívás. A korábbi években az összes létező iható dologból márkát építettünk, amelyeket én boldog márkáknak

hívok – hiszen még mindig ott vannak a polcokon, tehát valószínűleg jól érzik magukat. Kihívás volt ezután egy teljesen más világba csöppenni, amiről be is igazolódott, hogy egészen másképp működik.

Közel áll hozzád a Déryné Program célkitűzése? “Színház mindenkinek!”

Annyira, hogy magát a szlogent is mi találtuk ki a program részére. Kevés idő állt rendelkezésre, de ez motiválóan hatott úgy gondolom. Az olyan missziók, amelyek kitágítják azt a teret, amely korábban egy ágazat adottsága volt, mindig érdekesek. Én alapvetően abban hiszek, hogy – közgazdasági szakzsargon használva –, egy általános fogyasztási jószágot mindenkinek el kell tudni érnie. Volt már hasonló kezdeményezés, hiszen

a vándorszínház nem egy most keletkezett fogalom, és a tájolás is mindig része volt a kőszínházak életének, mi ezeket próbáltuk maivá tenni.

Azt gondolom, hogy új látásmódot tudtunk hozni a kulturális szférába, mivel a kezdeményezés nem csak a színházról szól, sőt, azt is kijelenthetjük, hogy kisebb részt szól a színházról, nagyobb részt egy összetett projektmenedzsment. Nekünk ezt kellett a kezdetektől támogatni azaz, hogy úgy csomagoljuk fogyasztható formába, hogy a célkitűzésünk annak is értelmezhető legyen, aki ismeri a színházakat, és annak is, aki egyáltalán nem. Magyarországon nagyon sokan nem járnak színházba.

Te felelsz a program teljes márkájáért, amelynek az alprogramok sokszínűsége miatt számos funkciónak meg kell felelnie. Hogy fogtál neki a brand felépítésének, és mi minden tartozik ebbe bele?

Igen, ez egy összetett márkáépítési stratégia volt. A megvalósítás során a vezetői feladatokat én látom el, de alapvetően mindig van egy csapat, amelynek tagjai segítik a munkámat – akik vagy belül vannak, vagy külsős partnerek. Ez az üzleti modellünk is, szeretünk sok emberrel együtt dolgozni, kreatív közösséget kialakítva magunk körül. A Déryné Program esetében az fontos volt, hogy az alprogramokat nem kezdtük el külön márkázni, hanem inkább a nagy márká mellé kezdtünk el kisebbeket fejleszteni: a Déryné Magazint, a Dé-

ryné Fesztivált, a Színház mindenkinek! márkát, amelyet a ruhakollekció és a kutatás is képvisel. Ennek az volt a célja, hogy különböző szegmensekre tudjunk lőni velük.

Amellett, hogy a teljes márkafejlesztésért és fejlődésért felelünk, a feladatnak van egy operatív része is, ez a kommunikáció, ami nagyon összetett folyamat a Déryné Program esetében. Nem csak azt foglalja magába, ami kifelé látszik, vagyis a fogyasztónak szól, hanem kommunikálnunk kell az üzleti szegmens felé is – gondolok itt a befogadó helyekre és az alkotókra. Tehát ez egy nagyon komplex rendszer, viszont hiszek abban, hogy az a jó márká, ami minden elvárt funkciónak meg tud felelni. Az arculat esetében pedig nagyon egyszerűen azt szoktuk mondani, hogy az a jó logó, amit ha rá raksz egy pólóra, jól néz ki. Megnéztük, a Déryné Program logója jól nézett ki, így haladtunk tovább a feladatokkal.

A te területednek kellett leginkább alkalmazkodni a járványhelyzet szabta új játékszabályokhoz, könnyen ment ez?

Nehéz időszak volt, mert szükség volt a folyamatos változás menedzsmentre a Déryné Program teljes működésében. Azt gondolom, hogy jól megoldottuk ezt a feladatot, mert elég jól ismerjük azt a fajta agilis módszertant, ami a kis szervezeteket, a KKV-kat, illetve a startupokat jellemzi, így tudtunk azzal azonosulni, hogy napról-napra változnak

a körülmények. Úgy érzem, hogy a lockdown üzletfejlesztési szempontból nem tett rosszat a Déryné Programnak abban az értelemben, hogy elindultunk, mentünk, majd lett egy kis időnk arra, hogy gyorsan kielemezzük azokat a szituációkat, amik az elején kialakultak, és már ezekből tanulva tudtunk a nyitást követően újraindulni.

Sőt, ezt az időszakot meg tudtuk fejteni egy nagyon látványos projekttel is: megcsináltuk *A Színház Visszavár* kampányt. Abba tényleg beleraktunk mindent, és nagyon jó üzenettel, nagyon jó eredményeket tudtunk elérni. Ha megnézzük, hogy a közösségi média mérések alapján 1,5 millió színházba járó ember érhető el digitálisan, a mi videónk pedig 1,3 millió megtekintést produkált, akkor szerintem ez az arány rendben van. Így vészeltük át ezt az időszakot.

Mit gondolsz, az eddigi projekteken keresztül sikerült azt a képet kialakítani a programról, amit szeretted volna?

Kijelenthetjük, hogy elég látványos és nagy ellenszélben haladunk, ami köthető intézményekhez és személyekhez is. Viszont van egy másik örökbecsű mondás: a sikeres ember mindig saját magával foglalkozik. Mi pedig ehhez tartva magunkat, a saját utunkat járjuk, innen nézve pedig azt gondolom, hogy a Déryné Program sikeres vállalkozás. Mivel egy teljesen új dolgot

hoztunk létre, közel sem vagyunk azon a szinten, ami a végkifejletet jelentené. Ott tartunk most, hogy jól tudunk napi szinten működni, vannak kreatív ötleteink, tudunk problémákat megoldani. Ha mondjuk még két évig dolgozhatunk a saját elképzeléseink szerint, akkor fogunk odaérni, ahová szeretnénk. Ez egy lassú folyamat, amit nagyon nehéz a művészvilágban mozgókkal elfogadtatni. A márkáépítés pontosan olyan, mint a PR, nem egyből hoz eredményt, hanem hosszú távon fogja kifejteni a hatását. Nekem persze mindig van hiányérzetem, de ez ebből adódik, hogy én alapvetően sosem vagyok semmivel elégedett. Van még fejlődési pályánk és potenciálunk, és én hiszek abban, hogy tudjuk folytatni ezt az utat.

**SZÍNHÁZ
MINDENKINEK!**

**2022
KOLLEKCIÓ**

Déryné

program

DÉRYNÉ TÁRSULAT

Generációkon átívelő, a ma aktualitásaira is reflektáló, szórakoztató és izgalmas előadások a Déryné Társulat 2021/22-es évadában.

Két bemutatóval, két zenés produkcióval készült a 2021/22-es évadra a Déryné Társulat. Weöres Sándor Holdbeli csónakos című színművével és Sütő András Balkáni gerle című drámájával gazdagodik a repertoár.

Mitől lesz színvonalas egy produkció? Milyen eszközökkel érhető el, hogy a virtuális világ csodái, sokszor szemfényvesztő illúzió mellett az élőszereplős színházi előadás vonzó legyen a fiatalok körében?

A színház szórakoztat, ismeretlen tájakra visz, történeteket mesél, elgondolkoztat és tanít. A Déryné Társulat elkötelezte magát amellett, hogy színvonalas színházi produkciókat hozzon létre, és hogy a színház élményét minél több emberhez juttassa el, a városoktól egészen a legkisebb falvakig. A Színház mindenkinek! szlogenen túl küldetésük fontos része, hogy a művészetet közelebb hozza a fiatalokhoz, megismertesse és megszerettesse velük.

„A Déryné Programnál úgy véljük, hogy nem elég a hagyományos értelemben vett történetmesélés, annál több kell. Fontos, hogy az előadás üzenetében, mondanivalójában kapcsolódni tudjon a jelenkor aktualitásaihoz, a ma emberéhez is szóljon, valamint az őt foglalkoztató kérdésekre keresse a választ, sőt ennél is tovább megyünk, ne pusztán kérdezzen, de irányt is mutasson” – mondta Kis Domonkos Márk, a Déryné Program igazgatója.

**DÉRYNÉ TÁRSULAT,
A 2021 / 22 ÉVAD
BEMUTATÓI**

WEÖRES SÁNDOR

HOLDBELI CSÓNAKOS

PREMIER: 2021. DECEMBER 10.

Weöres Sándor képzeletbeli utazása távoli, mégis ismerős tájakra repíti mindazokat, akik valaha is vágyakoztak az elérhetetlen után. Hiszen az álmok világába menekülni izgalmas dolog, így tesz a főszereplő, Pávaszem kisasszony is. A makrancos királykisasszony kérői elől menekülve megszökik otthonról, és a sok kalandozás és üldözés közben folyton távoli szerelme, a holdbeli

csónakos után vágyódik. Az előadás mesebeli barangolásra hívja kicsiket és nagyokat, egy fantasztikus utazásra, ahol Pávaszemmével együtt nagy utat járunk be, testben és lélekben egyaránt. Hogy aztán együtt észrevegyük, a jó dolgok ott vannak az orrunk előtt, csak néha nem vesszük őket észre.

“Weöres Sándor a XX. század nagy magyar zsenije. Költőóriás. Költészet zene, drámái a régi magyar színházi tradíció transzformált fel-frissülései. A holdbeli csónakos költői látomás: költői színház kicsiknek és nagyoknak” – mondta a darab rendezője Pataki András.

SÜTŐ ANDRÁS

BALKÁNI GERLE

PREMIER: 2022. MÁRCIUS 26.

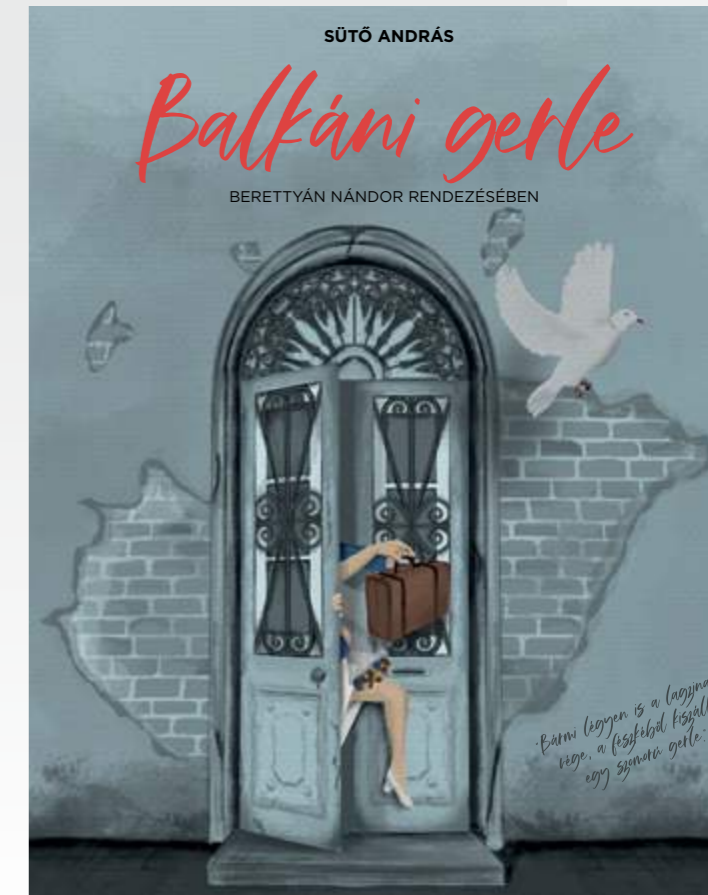
Lakodalmi mulatságtól zeng a kis erdélyi falu, boldog a szerelmes pár, büszke az örömanya... vagy mégsem? Legalábbis a menyasszony húga, a kamaszlány Zsófia nagyon nem így látja. Egyre több furcsaság és titok derül ki az ifjú párról, és a hangos ünnepek, hagyományával együtt, kezd egyre kínosabbá válni. Egy ponton túl aztán kipukkad a látszatbuborék, és felszínre kerül a valóság.

Igaz szerelemről, generációk közt feszülő családi titkokról és régimódi falusi hagyományokról szól a darab. De legfőképpen arról, hogy mennyire nem érdemes mások elvárásai szerint élni az életünket.

„Megfelelési kényszer” – sokszor halljuk ma ezt a kifejezést, nem véletlenül. Egyre bonyolultabb, szinte teljesíthetetlen elvárásokkal találjuk szembe magunkat a 21. században. Ezer láthatatlan médium sulykolja belénk, milyennek kéne lennünk, hogyan kéne élnünk. Sütő András drámája éppen ezt a témát ragadja meg. Egy olyan családot látunk, amely önhazugságok árán is, de meg akar felelni a külvilág elvárásainak. A 23 éve íródott dráma ezért valódi kortárs darab, hiszen témája semmit sem veszített aktualitásából. „Vígjátékba csomagolt rettenet” – írták róla, rengeteg humorral.

Sütő András darabja a '80-as évekbeli Romániában játszódik, mégis túlnő korán, ugyanis, habár a történet nagyon mélyen bele van ágyazva a kor társadalmi közegébe, működési mechanizmusába, Sütő egy nagyon is kortalan és általános kérdést tesz föl: legyen a körülöttünk lévő világ bármilyen nyomasztó és élehetetlen, szabad-e hazudnunk és csalnunk az egyéni boldogságunk eléréseért? – mondta az előadás rendezője, Berettyán Nándor.

A Déryné Társulat előadásának különlegessége, hogy egy kamaszlány szűrőjén keresztül szemléljük a család hazugságait, így a fiatalabb korosztály számára ugyanúgy izgalmasnak ígérkezik, mint a felnőtt generációnak.

December 10-én mutatta be a Déryné Program Weöres Sándor Holdbeli csónakos című zenés játékát. A ma már kultikusnak számító mű fontosságáról, üzenetéről, karaktereiről a két főszereplővel, Szemerédi Bernadett-tel (Pávaszem) és Dánielfy Gergővel (Holdbeli csónakos/Medvefia) beszélgettünk a próbaidőszak elején.

A Déryné Társulat idei első bemutatója Weöres Sándortól a Holdbeli csónakos volt. Mi volt az első gondolatotok, amikor értesültetek erről?

Dánielfy Gergely: Tény, hogy ez egy nagy vállalás a részünkről. Viszont az élet erről szól: kockáztatni kell! A Déryné Programmal az a misszió, hogy elutazunk és elvisszük az előadásainkat különböző falvakba, városokba. Ez persze azzal is jár, hogy a darabjainknak a legkülönbözőbb színpadokon is meg kell állnia a helyét, ez mindig nagy fejtörést okoz a megvalósításnál. A díszletnek mindenképpen praktikusnak kell lennie, de onnantól kezdve a rendezőn és rajtunk múlik, hogy milyen lesz az előadás. Bízunk benne, hogy a Holdbeli csónakost jól fogják fogadni a nézők, és egy szerethető, családi produkció lesz, egy tökéletes hétvégi kikapcsolódás. És így is lett.

Szemerédi Bernadett: Őszintén szólva, nagyon megörültem, hogy a Déryné Program palettája egy családi musicallel gazdagodik. Nagyon rendezői koncepció kérdése is, de azt hiszem, a Holdbeli csónakos kicsiket és nagyokat egyaránt megtud szólítani, és nem csak a zenés mivolta okán. A zene gyerekkortól kezdve az életem szerves része, a zenés színház is hosszú évek óta jelen van a hivatásomban. Ezért is töltöttem el boldogsággal, hogy végre társulati szinten is kipróbálhatjuk magunkat egy musicalben.

„BÁRMELYIKÜNK LEHETNE PÁVASZEM ÉS BÁRMELYIKÜNK LEHETNE MEDVEFIA”

Interjú Szemerédi Bernadett-tel és Dánielfy Gergővel

DÁNIELFY GERGŐ

HALLGATÓ

SZEMERÉDI BERNADETT

SZÍNműVÉSZNŐ

Sz. B.: Az alapanyagból kiindulva biztosan. Azt hiszem, a Kaszás Attila által megformált címszereplő alakja és dallamai sokak emlékezetében élénken élnek a mai napig, ahogyan például a két főszereplő nagy duettje is. Az eredeti művet sűrítettük, összébb húztuk, úgy dolgoztuk át, hogy kis helyszínen is jól játszható legyen, ahogyan azt Geri is említett-

—
És mit éreztetek, amikor kiderült, hogy ti keltitek életre a két főszereplőt?

Sz. B.: Számomra nagy meglepetés volt, de közben örültem is neki. Alapvetően nem vagyok egy naiva alkat, de ez a szép a mi szakmánkban, hogy

szem egy eddig elérhetetlennek tűnő, titkos álom volt, ami most valóra vált. A dalaimat kivétel nélkül szeretem, és az igazat megvallva, az is régi vágyam volt, hogy Gerivel együtt énekeljünk a Déryné égisze alatt.

D. G.: Bettinek csodálatos hangja van, sokkal szebb és képzettebb, mint az anyyira, hogy ő lesz Pávaszem. A felkérésének én is örültem, főleg, hogy a mi előadásunk koncepciójának egyik alapja, hogy a holdbeli csónakos és Medvefia karaktere össze lesz mosva, mindkettőt én játszom. Ha jól tudom, a darab ilyen formában még sehol nem került bemutatásra, már csak ezért is különleges lesz ez a változat. Az alapkonceptió az volt, hogy a Hold és a jelen embere összekapcsolódjon, ennek mentén haladtunk a próbákon.

Sz. B.: Annyival egészíteném ki, hogy Gerinek kivételes hangja van, a hajlítárait szeretem legjobban, azt, ahogyan az énekléséből sugárzik a lelkeség és az átéltség. Pávaszem dalai kicsit ária jelleggel íródtak, magasabb hangtartományban, ezeket a magasságokat, dallamíveket igyekszem én is a bensőségesség, a belső tisztaság és az egyszerűség felől megközelíteni.

—
Pataki András már emlegetett koncepciója közel áll hozzátok?

Sz. B.: A Holdbeli csónakos, illetve maga Weöres Sándor írói-költői géniusza fantasztikus. Ebben a darabban olyan alakokat, ha úgy tetszik, arc-

hetípusokat írt, amelyekhez kapcsolódóan mindannyiunknak vannak olvasmányélményei, emlékei: Bolond Istók, Szép Heléna, Paprika Jancsi, Vitéz László... Mindegyik figura ismerős, ugyanakkor megragadhatatlan is egyben: elmozdulnak a realitás talajától. Számomra roppant szimpatikus Pataki András koncepciójában, hogy ebbe a mitikus, picit elemelt, picit meszeszerű világba Medvefiát és Pávaszemet hús-vér figuraként helyezi el: esendők, megérintheszettek, vannak álmaik, vágyaik, félelmeik. Bármelyikünk lehetne Pávaszem, és bármelyikünk lehetne Medvefia. Mindennek ellenpólusaként ott van a holdbeli csónakos, aki megint egy új szférát nyit meg, a halált és a túlvilágot szimbolizálja.

D. G.: Maga a történet valóban gyönyörű, ráadásul nagy színháztörténeti múlttal rendelkezik, ezekért is érdemes és kell is játszani.

—
Ha jól tudom, nem csak klasszikus értelemben vett színházi próbáitok voltak, táncoltok és énekeltek is a darabban, erre külön is készültetek?

Sz. B.: Van egy nagyon tehetséges koreográfusunk, Tökés Imola, aki szerintem több is ebben a produkcióban, mint egy egyszerű koreográfus. Andrásnak kifejezett kérése volt, hogy a mitikus szereplők saját mozgásformával rendelkezzenek, így Imola mozgás-tervező is egyben. Megyesi Schwartz Lúcia operaénekesnő (akit egyik példaképemnek tartok) hónapok óta foglalkozik a társulat énektudásának pallérozásával, Termes Rita korrepetív-

te, de ettől függetlenül – szerintem – magával ragadó előadás lett. Úgy hiszem, a Holdbeli csónakos nagyon szép vállalás a részünkről.

sokszor olyan szerepekben kell kipróbálni magunkat, amit első ránézésre nem mindenki osztana ránk, vagy ami kívül esik a komfortzónánkon. Páva-

torunk óriási segítség, hogy el ne tévedjünk az előadás zenei anyagának útvesztőiben. Egy zenés darab mindig nagyobb vállalás, hiszen olyan játszi könnyedséggel kell táncolni, mozogni, énekelni és prózában is otthon lenni, mintha ez így, együtt a világ legtermészetesebb dolga volna. Kis Domonkos Márk (A Déryné Program igazgatója – A szerk.) kérése az volt, hogy az olvasópróbára már mindannyian legyünk tisztában a dalainkkal; mióta kiderült a szereposztás, ezekkel a dalokkal ébredtünk és feküdtünk. Magam is szeretem, ha van egy biztos alap, amivel dolgozni tudunk. Innen izgalmas fejlődni, gazdagodni a próbák alatt.

D. G.: Az biztos, hogy Medvefiaként többen táncolok, mint holdbeli csónakosként.

Sz. B.: Pávaszem sem éppen az a túlmozgásos figura, inkább a finomabb mozdulatsorok jellemzik majd.

D. G.: Ez így van, például az első közös jelenetünk olyan, mint amikor a gyerekek heccelődnek egymással. Én egyébként azt mondanám, hogy szeretek táncolni, csak nem mindig tudok. De ha elcsípem azt az érzést, amit el kell, akkor talán jól nézhet ki, amit látnak. (nevet)

Mindkettőtök pályájának meghatározó része a zene, ez könnyebbség a Holdbeli csónakosnál?

D.G.: Nem hiszem, hogy könnyebbséget jelentene, maximum abból a szempontból, hogy kevésbé izgulsz

azon, hogy hamis leszel. A Holdbeli csónakos dalai teljesen különböző stílusúak, mint amit a zenekarral játszunk.

Sz. B.: Szerintem a zenés múlt azért sem jelent könnyebbséget, mert nagyobbak lesznek az elvárásaid magaddal szemben. Nekem is akadnak olyan zenés színpadi élményeim, amikor egészségügyi vagy akár premierláz miatt nem voltam teljesen a hangom birtokában, vagy az a dal nem úgy szólalt meg, ahogyan azt elképzeltem. Nem azt mondom, hogy a zenei előképzettség béklyó lenne, mert ha minden a helyén, magabiztosan tudsz szárnyalni egy zenés darabban, de ugyanakkor folyamatosan ott buzog benned az is, hogy szeretnél új szintekre lépni, a hangod, a lényed más oldalát megmutatni. De ettől színház a színház, nem? Egy nagy kihívás, s én pont ezt szeretem benne.

A Déryné Program igazgatója, Kis Domonkos Márk nemrég nyilatkozta, hogy a Déryné Társulat számára az is cél, hogy ne csak kérdéseket tegyen fel egy-egy előadás, hanem irányt is mutasson a nézőknek. Ez a darab szerintetek miben lehet példa erre?

Sz. B.: Számomra ennek az előadásnak a legszebb vezérmotívuma az, hogy mindannyiunknak vannak ábrándjai, vágyai, sokszor elérhetetlennek tűnő álmai, és miközben ezeket kergetjük, sokszor elfelejtjük észrevenni azokat az apró csodákat, amelyek a lábunk előtt hevernek és az életünk részei, annak

tartalmat adnak. Meg kell tanulnunk látni, értékelni a körülöttünk lévő világot, belefeledkezni, hálát adni érte. Ha ezekre az „apróságokra” képesek vagyunk, az nagyobb távlatokat nyithat meg az életünkben. Pávaszem szinte az utolsó pillanatban ismeri be, hogy mennyire szereti ezt a fiút, Medvefiát, aki végig ott volt, karnyújtásnyira tőle.

D. G.: Én ezt úgy fogalmaznám meg, hogy merjük megszeretni a saját és a másik gyengeségét. Nem azért kell rajonganunk, ami őt a legjobb színben

tünteti fel, hanem azért, aki ő valójában. Hogy egy banális példával éljek: Cristiano Ronaldot ne azért szeressük, mert ő Ronaldo, a nagybetűs Focista, hanem mert ő Ronaldo, az ember.

Sz. B.: Ezért is gondolom, hogy ez a darab tényleg mindenkinek szól. A kislányok Pávaszettel izgulnak majd együtt, a kislányok pedig Medvefiával kalandoznak, és azt fogják várni, hogy ez a két, darab eleji kiskamasz, aki a történet végére felnő, végre vegye észre és szeresse egymást, ne az elérhetlent kergetse.

A 2021/22-es évad második felében debütál a Sütő András viszonylag kevésbé ismert és ritkán játszott darabja, a Balkáni gerle. A Déryné Társulat produkcióját Berettyán Nándor állítja színpadra, őt kérdeztük a készülő előadás kapcsán.

Te rendezted a Déryné Társulat legtöbbet játszott előadását, a János vitézt. Közel áll hozzád a program célkitűzése?

Abszolút. A Déryné Program beharangozó sajtótájékoztatóját a Nemzeti Színházban tartották, már akkor kértek tőlem pár történetet a tájelőadásokhoz fűződő viszonyomról, hiszen az egyetemi osztállyal és a színházzal is sokat utaztunk. Én is vidéki vagyok, ezért is kiemelten fontos számomra ez a program. Ha társadalmi szempontból nézzük: minden magyar állampolgár ugyanannyi adót fizet, pénzt ad be a kultúrába, de nagyságrendben sem ugyanazt kapja vissza. Egy budapesti vagy egy vidéki nagyvárosi embernek sokkal több lehetősége van fogyasztani a kultúrát, hiszen nem kell messzire mennie, szemben egy kisvárosi, falusi lakos-

sal. Ezt az igazságtalanságot kompenzálni kell, és erre a Déryné Program kifejezetten jó. Persze, eddig is voltak tájelőadások, de korántsem olyan nagyságrendben és színvonalon, mint ahogyan lennie kellene. A vidékiek is megérdemlik, hogy az ő emberi problémáikat ugyanolyan mélységgel, komolysággal feldolgozó művészi alkotásokat lássanak, mint a nagyvárosiak. Itt van például a *János vitéz*, amely az egyik legszebb magyar történetünk.

A mi előadásunk túl van mindenféle aktualitáson, egész egyszerűen a szerelemről szól. Ez pedig ugyanúgy érint mindenkit Nagyhegyesen, Zalaegerszegen és New York-ban is. Ugyanazt a szerelmet éli meg mindenki. Ezeket a kérdéseket kell eljuttatnunk a nézőkhöz: az olyan műveket, amelyek emberi létünk alapvető feladataival és szépségével foglalkoznak.

„A SZERELEM AZ,
AMI JÖVŐT AD.”

Interjú Berettyán Nándorral

BERETTYÁN NÁNDOR

SZÍNМŰVÉSЗ

A KARINTHY SZÍNHÁЗ IGAZGATÓJA

Gondtad volna, hogy ekkora siker lesz?

Számszerűen már követni sem tudom, hogy hány helyen mutattuk be, egy idő után feladtam a számolást. Azt tudni kell, hogy Vidnyánszky Attila korábban rendezett egy két felvonásból álló, nagyszínpadi *János vitézt* a Nemzeti Színházban – nekem ez volt az első előadásom ott. Ennek született később egy kisebb, utaztatható verziója, amelyben már csak az egyetemisták szerepeltek. Ezzel is sokat tájoltunk, és amikor szóba került, hogy ez legyen a Déryné Program egyik első előadása, ez alapján készítettem ezt a verziót. Nyilván sok szempontból más lett, hiszen itt már nem csak egyetemisták, hanem felnőtt színészek is szerepelnek, valamint úgy kellett kitalálni, hogy mindenhol játszható legyen. De az alap, a lényeg ugyanaz maradt. A kérdésre válaszolva: mivel a Nemzetiben és a korábbi utazó verzió is siker volt, ha lehetek szerénytelen, azt mondom: biztos voltam benne, hogy ez is az lesz. Nem miattam, hanem az anyag miatt.

Felkértek a közös munka folytatására, így 2022 tavaszán ismét dolgozol a társulattal. Egy ritkán játszott Sütő-darabot, a Balkáni gerlét állítod majd színpadra, miért ehhez a drámához nyúltál?

A darabot Kis Domonkos Márk ajánlotta, nekem tetszett, elfogadtam. Az egy jó kérdés, hogy miért játsszák

keveset, ezen én is sokat gondolkodtam, de mégsem értem, hiszen a történet lényegi dolgokról szól, ráadásul kimondottan fogyaszthatóan. A sztori az 1980-as évek Romániájában játszódik, két témát ölel fel. Az egyik egy erős szerelmi szál, amivel párhuzamosan bemutatja a kort, a Ceaușescu-rendszert, bár ez tulajdonképpen lehetne bármelyik szocialista rendszer. Számomra azért érdekes ez az éra – Romániától függetlenül –, mert ez az én szüleim fiatalkora, de ott van például a feleségem édesanyja, aki erdélyi, neki tényleg ez volt az, amiben felnőtt. Sok olyan műalkotással találkoztam már, ami erről szól, de nekem még nem volt lehetőségem beszélni róla. A múltunk ezernyi dolgot határoz meg – őket, a szüleink generációját az, hogy ebben a rendszerben szocializálódtak. Az én nagyszüleim is feltehetőleg ugyanúgy ügyeskedtek, mint a történetbeli felnőttek. Ettől lesz egy kis szembenézés hangulata az egésznek, olyan ez, mint egy családfa kutatás. Hogyan élhettek, milyen reflexek alakultak ki a társadalomban, ha jött egy rendőr vagy ha éppen egy Kossuth-nótát énekeltek.

Neked mi a fontos ebből az anyagból? Kinek fog szólni?

Nagyon remélem, hogy mindenkinek, senkit nem akarok kizárni. Persze, a *János vitéz* gyereknézői a koruknál fogva még nem értenék meg, de a gimnazisták, sőt megkockáztatom, hogy akár a felső tagozatosok is már rendelkeznek annyi tudással, amivel

érthetővé válik számukra. Van is arra szándékom, hogy a fiatalokat megérintse, ezért szeretnék az előadásba beletenni egy olyan szálát, ami nekik segít visszatekinteni. Két perspektívát tervezek: az egyik maga a történet, a másik ahogyan a fiatalok viszonyulnak ehhez a sztorihoz, ami a szüleiké is egyben. Ez a korszak is a múltunk része, akkoriban is csomó probléma adódott, de ettől függetlenül nem szabad eltávolodni tőle. A mi felmenőinket a szocializmus velejárái határozták meg, éppúgy, mint ahogy a mai fiatalokat a Facebook, az Instagram vagy a Twitter. Azt vettem észre, hogy rengeteg családban létezik a generációs konfliktus. Persze, a különböző generációk sosem fogják teljesen megérteni egymást, de ezt a két nézőpontot lehet közelíteni. Meg kell értenünk a szüleink problémáját és világlátását, hogy megértsük a kort, amiben éltek. És ez fordítva is igaz: nekik is érteni kell minket.

Összeállt már a fejedben a koncepció, a szereposztás? Az egész társulat játszik az előadásban, ha jól tudom.

A koncepciót a végletekig lehetne húzni, hogy összeálljon! (nevet) De igen, úgy érzem, hogy most már el tudnám kezdeni a próbaidőszakot, ha kellene. A szereposztás is elkészült, ahogy mondtad, az egész társulat benne lesz, ráadásul nem csak játszaniuk kell, hanem zenélni is. A darabválasztásnál egyébként szempont, hogy a legtöbb tagot foglalkoztassuk, ennél a műnél pedig jól

kioszthatók a szerepek. Nyilván, nem mindenki ugyanakkora fajsúllyal lesz jelen a történetben, de az anyag lehetőséget ad, hogy a kisebb szerepek is dúsuljanak, nagyobb teret nyerjenek.

Ha egy gondolattal kellene összefoglalnod, mi az üzenete a darabnak?

Ahogy korábban említettem, az előadásban két dolgot vizsgálunk: a múlt és a múlttal való szembenézés, illetve a szerelem, mint a jelennel való szembenézés problémáját. Ha ezt a kettőt összeadjuk, akkor tudunk elkezdni a jövővel foglalkozni. A szerelem az, ami jövőt ad.

BARANGOLÓ

- AZ ELMÚLT KÉT ÉV TÜKRE

„ A Barangoló alprogram keretein belül a társulatok biztos talajon járhatják be az előadástrehozás minden folyamatát.”

2 év

17 bemutatott előadás

250 alkotó

SZILVÁSI DÁNIEL

Rendező

Ludwig Trupp - A falu rossza
bemutató: 2021. 02.14.

„Rendezőként hatalmas segítség, hogy létezik egy olyan előadástrehozási felhívás, ami egész évben várja az alkotók terveit”

A színházzal, mint fogalommal, a gimnáziumi éveim alatt, a Pesti Barnabás Gimnázium irodalom-dráma szakán ismerkedtem meg. Szerencsésnek tartom magam, hiszen már ekkor remek szakemberekkel kerültem kapcsolatba, akik valamilyen módon tovább kísérték engem a színházcsinálás rögzös útján.

Érettségi után felvételt nyertem a Nemes Nagy Ágnes- Humán Szak-középiskola színész II. képzésére. A színészet mellett drámajáték-vezetői és tanítói képesítést is szereztem.

Ilyen mérföldkő még számomra a Kezslábas Babaszínház, melynek Honti György Jászai Mari-díjas színész, rendező, drámapedagógus mellett alapítója lehettem.

LÉTMÁNYI ATTILA

Rendező

Kelet-Nyugati Alkotóműhely - Tóték
bemutató: 2021.03.06.

Kelet-Nyugati Alkotóműhely - Csillag a máglyán
bemutató: 2021.12.16.

„A Déryné Központ próbatermeinek köszönhetően professzionális körülmények között folyhatott a munka”

Drámás gimnazistaként jöttem rá, hogy a színház, mint egy térben és időben jelenlévő emberek játéka az egyik legmagasabb minőségű közösségépítő művelet, ami létezik.

Az egyetemet Marosvásárhelyen, rendező szakon végeztem, ahol Bocskári László osztályában egy rendkívül impulzív alkotói közegebe keveredtem. Ott rájöttem, hogy nem pusztán csak rendezni szeretnék, hanem közösséget építeni.

Miután elvégeztem az egyetemet, egy független, ösztönművészeti alkotóközösség létrehozásába kezdtem, ez a Kelet-Nyugati Alkotóműhely, amely két sikeres jelentkezés után már a második előadását készíti együttműködésben a Barangoló alprogrammal.

A close-up portrait of a young woman with long dark hair, smiling and looking slightly to the right. She has a nose ring and is wearing a dark top.

NÉDER JANKA

Bábrendező

Láda fia Bábszínház - Az okos lány
bemutató: 2021.12.11.

„A próbafolyamat alatt is folyamatos volt a kapcsolattartás, olyan ügyviteli segítséget kaptam, amelyet előtte még soha”

Nem tudom pontosan, hol kezdődik a tanulás, vagy hol kezdődik a szakmai fejlődés, minden esetre azt gondolom, hogy ez elég korán elkezdődik. Most, hogy elkezdtem kialakítani a saját formavilágomat, veszem észre, hogy mennyit meríték a gyerekkori élményekből, benyomásokból.

Apukám sokat dolgozott színházban, mellette volt egy bábszínháza, utcaszínházi társulata, ezzel járta az országot és sokszor vitt magával engem is.

Szakmai tanulmányaimat sok próbálkozás és keresgélés után a MOME design tanszékén kezdtem. Itt inkább technikai tudást és tapasztalatot szereztem, majd később édesapám mellett vettem nyakamba az országot.

A close-up portrait of a young man with dark hair and a beard, wearing red-rimmed glasses. He is looking directly at the camera with a neutral expression.

HORNOK MÁTÉ

Rendezőasszisztens

Oberon Társulat - Batyutánc
bemutató: 2021.08.17.

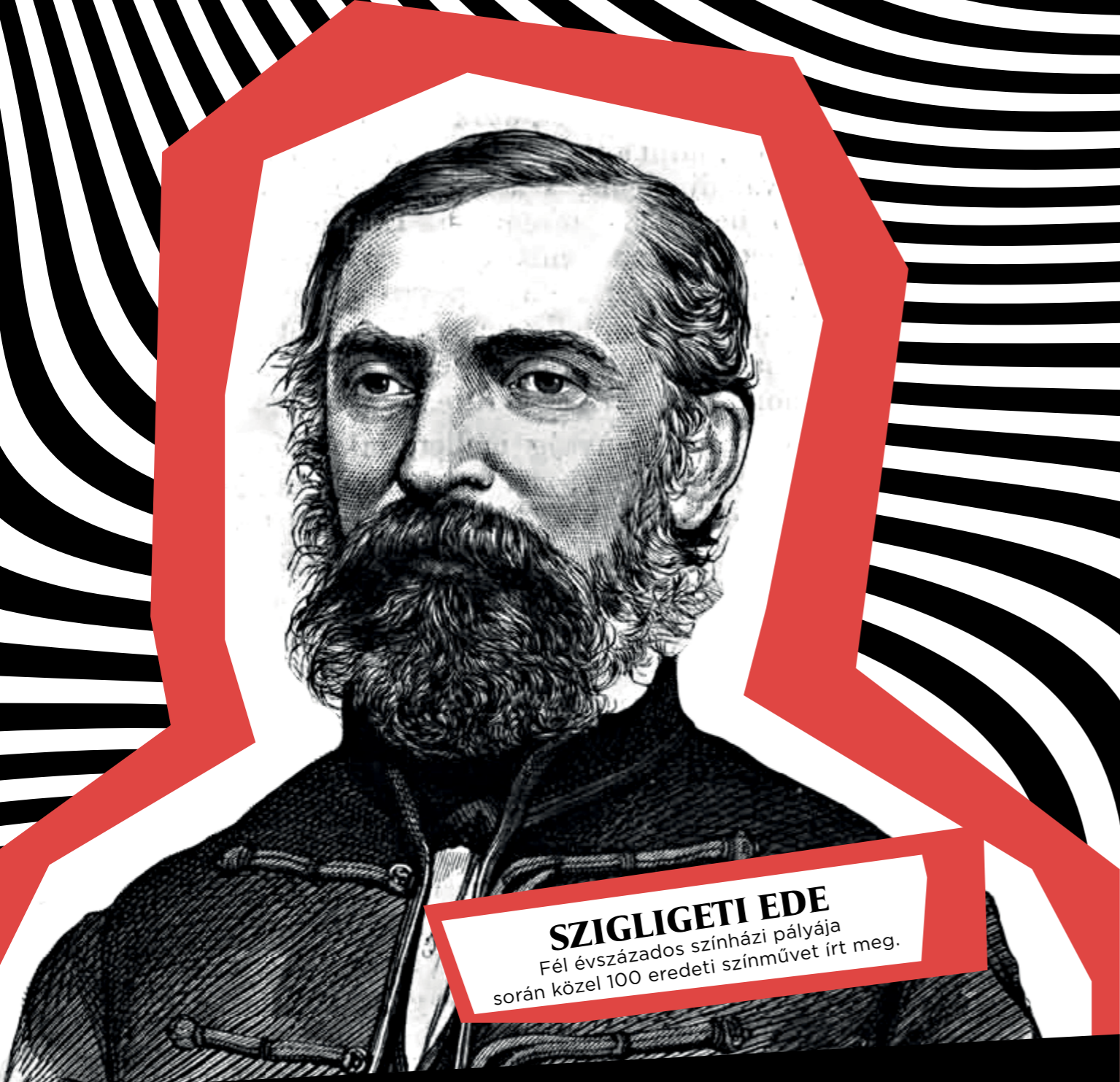
„Azt tapasztalom, hogy egyre több rendező tekint egyenrangú alkotótársként az asszisztenciára”

2022 januárjában fogok diplomázni a veszprémi Pannon Egyetem magyartanár dráma- és színházismeret osztatlan tanárképzésén.

A legfontosabb szakmai tapasztalataim a diákszínjátszáshoz kapcsolódnak, fél évig voltam Kecskeméten Sárosi Gábor asszisztense két diákszínjátszó csoportnál, ahol diákszínházi előadásokat hoztunk létre.

Sok ponton látom érintkezni a színházi és a diákszínjátszó alkotómunkát.

A Barangoló alprogramba sikeresen jelentkezünk az Oberon Társulattal a Bűndeltanz (magyarul Batyutánc) című produkcióval, amely a magyarországi svábok kitelepítésének történetével foglalkozik.

SZIGLIGETI EDE
Fél évszázados színházi pályája
során közel 100 eredeti színművet írt meg.

DRÁMAÍRÓ MŰHELY

2022 januárjában a Déryné Program Barangoló alprogramja kiterjesztve működését, elindította drámaírói műhelyét, amelyre január 22. és február 28. között lehet beadni a jelentkezést.

A műhely célja, hogy olyan fiatal vagy pályakezdő drámaíróknak adjon lehetőséget a kibontakozásra, akikről a szűkebb környezete már megállapította, hogy tehetséges tollforgató, viszont a munkássága még nem került nagyobb nyilvánosság elé.

„A Barangoló Drámaíró Műhely legfontosabb célja egy új drámaíró nemzedék tehetségeinek felkutatása és helyzetbe hozása” – fogalmazta meg a Déryné Program küldetését Kis Domonkos Márk igazgató.

A programra magyar állampolgársággal és magyarországi lakcímmel lehet jelentkezni. Olyan drámatervvel, és annak legalább egy megírt jelenetével várjuk a nevezéseket, amellyel az aspiráns korábban még nem vett részt sikeresen drámaíró pályázaton vagy ösztöndíjon. Jelentkezni a deryneprogram.hu oldalon, a regisztrációt követően lehet. A műhely évente maximum 3 drámatervet fogad be. A sikeres jelentkezést követően a résztvevő írók a 8 hónapos műhelymunka során egy mentor vezetésével jutnak el egy egész estés magyar nyelvű dráma megírásáig. A havi rendszerességű találkozók alkalmával a mentorok szakmai irányításával és segítségével kerülnek kidolgozásra az adott jelenetek, hogy a 8 hónapot

felölelő munkafolyamat végeztével megszülethessen a mű.

A Déryné Program a Barangoló alprogramon keresztül az alkotói munkafolyamathoz biztosít személyenként egy mentort, valamint minden hónapban írói hozzájárulást a műhely ideje alatt.

A műhely mentorai: Kulcsár Edit, Kozma András és Lukácsy György, a Nemzeti Színház elismert munkatársai.

A Drámaírói Műhely keretében megszületett alkotásokat a Barangoló alprogram felajánlhatja az eddigi sikeres partnereinek megvalósításra, valamint a Déryné Program antológia formájában megjelentetheti. A Szakmai Bizottság és a mentorok javaslatára a legnívósabb pályaművet a Déryné Társulat is bemutathatja felolvasó- vagy hagyományos színházi formában.

„Más drámaírói felhívásokkal szemben a Drámaírói Műhely egyedülálló lehetőséget kínál a fiatal íróknak, hiszen mellett, hogy elkészíthetik az első, egész estés drámájukat, munkásságukat a színházi szakma szélesebb körben is megismerheti. Ezenfelül a legjobban sikerült írások dramatizált formában a közönség előtt is bemutatkozhatnak” – emelte ki Resztár Dániel, a Barangoló alprogram projektvezetője.

Déryné
program

DÉRYNÉ TÁRSULAT
ELŐADÁSAI

Herczeg Ferenc KÉK RÓKA

Nyár van, az erdő zöld. A délutáni napfény besüt a nyári lak ablakán. Minden idilli. Kivéve, hogy a feleség, Cecile, már megint nincs itthon. Vadászni ment, állítólag egy kék rókagarnitúrát keres. Már többször próbált rátalálni, de még mindig nem látta meg az igazit.

Aki azt gondolná, hogy egy egyszerű szerelmi háromszög bontakozik ki mindebből, az nagyon téved. Itt a vádló nem a férj, a szerelmes nem a szerető, és a vélt szerető nem az, akire a férj számít. A háromszög pedig minimum ötszög.

Pál
Ivaskovics Viktor

Cecile
Losonczi Kata

Sándor
Turi Bálint

Trill Báró
Dányi Krisztián

Lencsi
Gulyás Gabriella

Díszlet- és jelmeztervező
Ondraschek Péter

Rendezőasszisztens
Pálffy Péter

Rendező
Szabó Sebestyén László

Ezen a fülledt nyári délutánon mindenki vágyik valakire. Mind az öten az elérhetetlen kék róka után sóvárognak: varázslatra, valóságon túli világra vágnak, ezt keresik a másokban, ezt nem találja egyikük sem a hétköznapokban.

Az előadás során egyik szereplő fejéből vándorlunk a másikba, hogy végül feltérképezzük a teljes szerelmi képletet. Herczeg Ferenc legnagyobb színpadi sikere izgalmas felfedezést ígér mindazoknak, akik szeretnek mások szívébe belelátni.

RÓKA

KÉK HERCZEG FERENC

SZEREPLŐK:
PÁL - IVASKOVICS VIKTOR
CECILE - LOSONCZI KATA
SÁNDOR - TURI BÁLINT
TRILL BÁRÓ - DÁNYI KRISZTIÁN
LENCSE - GULYÁS GABRIELLA

DÍSZLET- ÉS JELMEZTERVEZŐ:
ONDRASCHEK PÉTER
RENDEZŐ:
SZABÓ SEBESTYÉN LÁSZLÓ

Tóth Ede A FALU ROSSZA

Bátki Tercsi és Feledi Lajos esküvőjétől hangos a falu. Hangos az ifjú pár – szerelmi évődéstől és civódástól, hangos az örömapa, hangos a násznép, hangos, aki örül... és az is, aki nem. Hiszen nem is olyan váratlanul, de mindenképpen hívatlanul megjelenik a falu rossza, a méltán hírhedt Göndör Sándor, a menyasszony volt szerelme, kinek célja nem csekélyebb, minthogy meghiúsítsa az esküvőt. Nem is rossz ő igazán, csak módfelett csalódott, és ennek megfelelő mértékben – de leginkább mértéklenül – részeg is. Ez a tünetegyüttes épp elég ahhoz, hogy kellőképpen kételkedni tudjon abban, hogy a lány mást is szerethet rajta kívül.

Így, vagy úgy, de mindenre fény derül. Arra is, hogy sikerül-e elbizonytalanítani a menyasszonyt esküvője napján, arra is, hogy az örömapa által felbérelt, egyenes jellemű, de kétes erkölcsű Finum Rózsi végül elcsábítja-e Göndör Sándort, arra szintúgy, hogy Gonosz Pista – nincs mese, a név kötelez – hogyan kuszálja össze még jobban az eseményeket, és éppúgy arra is, hogy Boriska, ez az ártatlan, tiszta szívű leány miért védi mindig olyan erélyesen a falu rosszát?

Szerelem, ármány, boroshordó, kés, pisztoly, zongora, ásó, kapa, nagyharang – a cél minden eszközt szentesít, hiszen itt senki sem most jött le a falvédőről.

Feledi Gáspár
A falu bírása
Széplaky Géza

Lajos,
a fia
Havasi Péter

Boriska,
a lánya
Tarpai Viktória

Bátki Tercsi,
árva leány
Vas Judit Gigi

Jóska,
béreslegény Feledinél
Horváth Márk

Göndör Sándor,
a falu rossza
Dánielfy Gergely

Finum Rózsi,
heves vérű menyecske
Szemerédi Bernadett

Gonosz Pista,
becsületes organista
Kárpáti Barnabás

Csendbiztos
Janka Barnabás

Zenész,
ha kell, ha nem
Habodász István

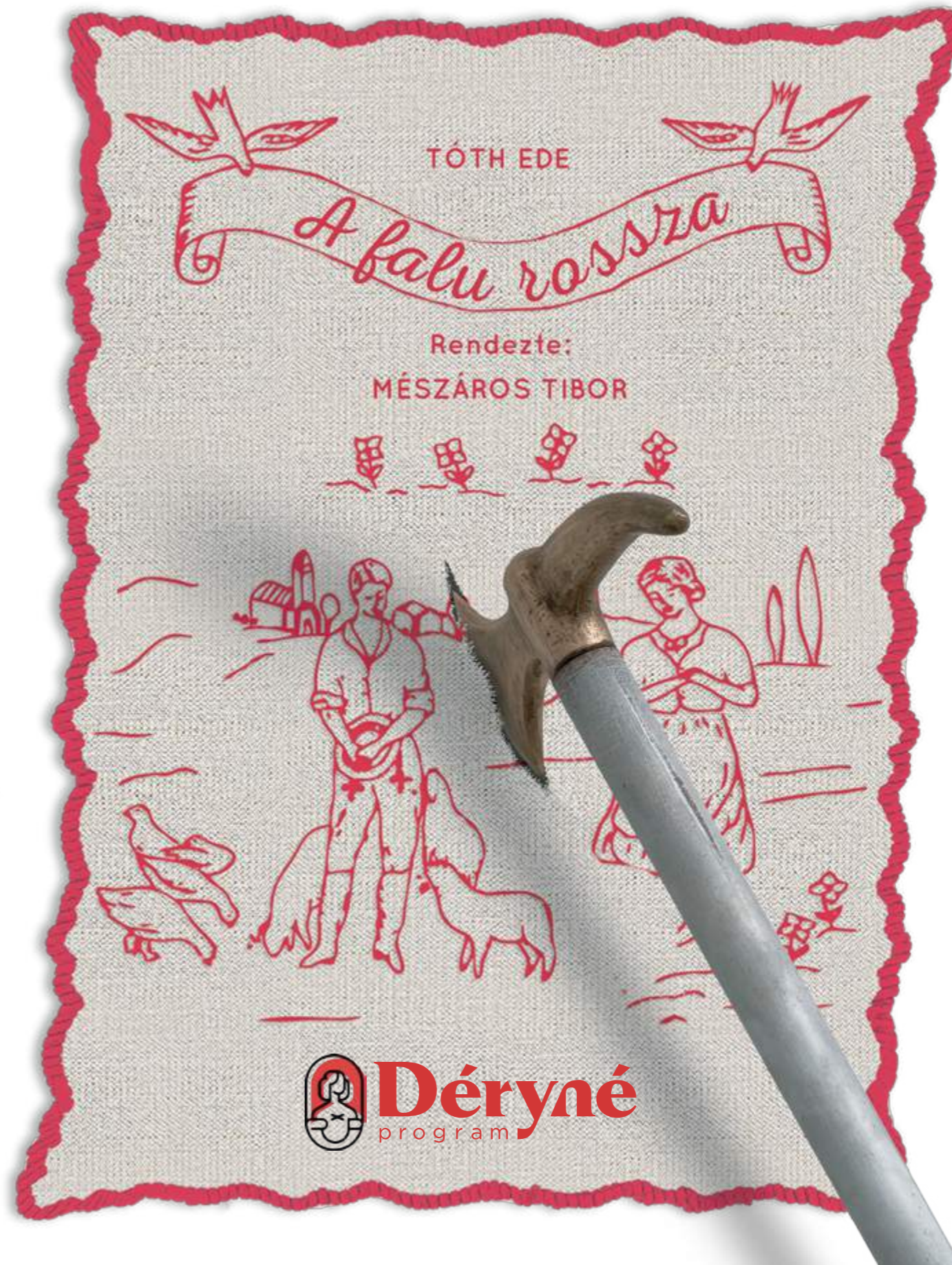
Díszlet
Szvatek Péter

Jelmez
Ondraschek Péter

Rendezőasszisztens
Varga Imre Dániel

Rendező

Mészáros Tibor

Weöres Sándor HOLDBELI CSÓNAKOS

Weöres Sándor képzeletbeli utazása távoli, mégis ismerős tájakra repíti mindazokat, akik valaha is vágyakoztak az elérhetetlen után. Hiszen az álmok világába menekülni izgalmas dolog, így tesz a főszereplő, Pávaszem kisasszony is. A makrancos királykisasszony kérői elől menekülve megszökik otthonról, és a sok kalandozás és üldözés közben folyton távoli szerelme, a holdbéli csónakos után vágyódik.

Hogy végül egymáséi lesznek-e? Kiderül az előadásból.

Gyerekeknek-felnőtteknek egyaránt jó szívvel ajánljuk ezt a mesebeli barangolást, ahol Pávaszemmel együtt nagy utat járunk be, testben és lélekben egyaránt. Hogy aztán együtt rádöbbenjünk, a jó dolgok ott vannak az orrunk előtt, csak néha nem vesszük őket észre.

A holdbéli Csónakos
Medvefia, lapp trónörökös
Dánielfy Gergely

Vitéz László
Havasi Péter

Bolond Istók
Dányi Krisztián

Paprika Jancsi
Kárpáti Barnabás

Jégapó, magyar fejedelem
Ivaskovics Viktor

Pávaszem
Szemerédi Bernadett

Sólyomárus lány,
sólyomistennő
Tarpai Viktória

Gyöngyvér, Jégapó
udvari énekesnője
Vas Judit Gigi

Memnon, szerecsen fejedelem
Turi Bálint

Idomeneus, krétai király
Janka Barna

Huang-Ti, kínai császár
Széplaky Géza

Dumuzi, sumir főpap
Habodász István

Hindu Helena,
a spártai király felesége
Losonczi Kata

Temora, kelta királynő
Gulyás Gabriella

Kikiáltó, Szolga,
kínai börtönőr, hóhér
Horváth Márk

Színpadra alkalmazta
Katona Imre

Dramaturg
Sényi Fanni

Díszlet - Jelmez
Gyarmathy Ágnes

Díszlet-Szcenikus
R. Székely László

Segédtervező
Árva Nóra

Zeneszerző
Melis László

Korrepetitor,
zenei Munkatárs
Termes Rita

Énekmeister
Megyesi Schwartz Lúcia

Koreográfus
Tőkés Imola

Rendezőasszisztens:
Varga Imre Dániel

Rendező:
Pataki András

Sütő András

BALKÁNI GERLE

Menyegzőnek színe
és fonákja két részben

Lakodalmi mulatságtól zeng a kis erdélyi falu, boldog a szerelmes pár, büszke az örömanya... vagy mégsem? Legalábbis a menyasszony húga, a kamaszlány Zsófia nagyon nem így látja. Egyre több furcsaság és titok derül ki az ifjú párról, és a hangos ünnepség, hagyományával együtt, kezd egyre kínosabbá válni. Egy ponton túl aztán kipukkad a

látszatbuborék, és felszínre kerül a valóság.

Igaz szerelemről, generációk közt feszülő családi titkokról és régimódi falusi hagyományokról szól a darab. De legfőképpen arról, hogy menyegyre nem érdemes mások elvárásai szerint élni az életünket.

Schuller Medárd
Ivaskovics Viktor

Ella
Losonczy Kata

Amarilla
Vas Judit Gigi

Zsófia
Gulyás Gabriella

Schuller Mózes
Széplaky Géza

Margit
Tarpai Viktória

Bendegúz
Janka Barnabás

Ciprián
Havasi Péter

Demeter
Turi Bálint

Polgármester
Dányi Krisztián

Kémelhárító tiszt
Horváth Márk

Rupi Prímás
Habodász István

Zenés Cigány Banda
Szemerédi Bernadett
Turi Bálint
Dányi Krisztián
Kárpáti Barnabás
Horváth Márk

Díszlet-Jelmez
Ondraschek Péter

Dramaturg
Sényi Fanni

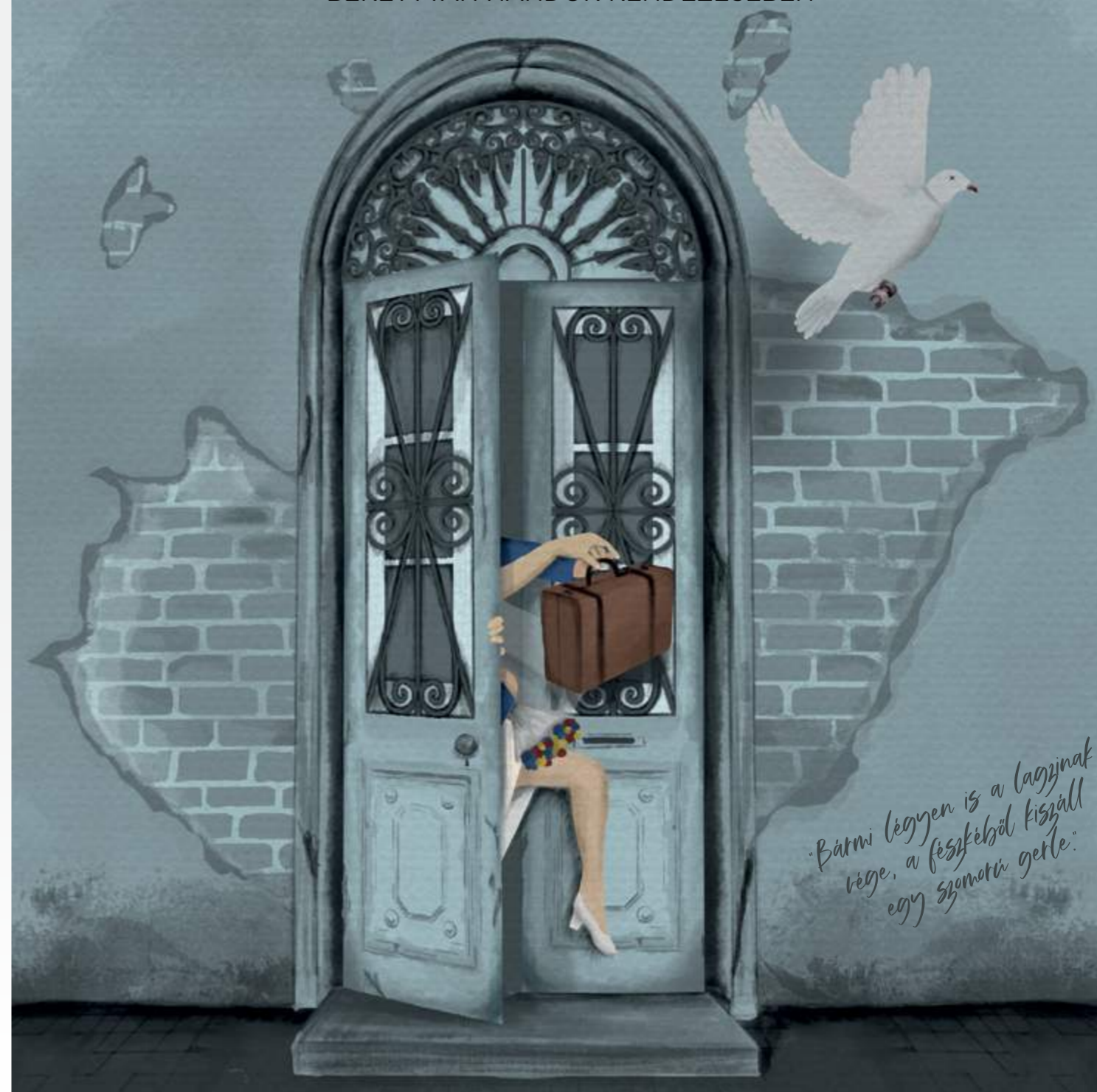
Produkciós Asszisztens
Spisák István

Rendező
Berettyán Nándor

SÜTŐ ANDRÁS

Balkáni gerle

BERETTYÁN NÁNDOR RENDEZÉSÉBEN

"Bármilyen is a lagyinak
rége, a fészkeből kiszáll
egy szomorú gerle."

IMPRESSZUM

<i>Főszerkesztő</i>	<i>Szabó Ádám</i>
<i>Felelős szerkesztő</i>	<i>Malik Andrea</i>
<i>Médiapartner</i>	<i>Deszkavízió</i>
<i>Szövegírók</i>	<i>Sényi Fanni Cziráki Judit</i>
<i>Fotó</i>	<i>Bertalan Ádám Gádoros Márk</i>
<i>Branding</i>	<i>Brandtailor</i>
<i>Arculat, kreatív koncepció, tördelés</i>	<i>StrongSolutions</i>
<i>Art director</i>	<i>Erős Tibor</i>
<i>Címlap</i>	
<i>Koncepció</i>	<i>Creativo - Sztanó Csaba</i>
<i>Kreatív</i>	<i>StrongSolutions</i>
<i>Fotó</i>	<i>Bertalan Ádám</i>
<i>A magazint kiadja</i>	<i>Déryné Művészeti Nonprofit Kft.</i>
<i>Ügyvezető</i>	<i>Kis Domonkos Márk</i>

Déryné

program

www.deryneprogram.hu

SZÍNHÁZ
mindenkinek!

A Déryné Program
kultúrstratégiai intézménye

NEMZETI SZÍNHÁZ
1837
A NEMZET SZÍNHÁZA

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA